

Ἑραυμία
Μαὸς Ἁγίου Γεωργίου. Μητροπόλις Ἑραυμίας.

* Ἴσον ἀπαράλλακτον ἐκθετικῆς καὶ παρακλητικῆς Ἀναφορᾶς
πρὸς τὴν Ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν τῶν Ἑ-
ρακλινῶν Χριστιανῶν περὶ τῆς ἐκεῖ Ἱερᾶς Ἐκκλησίας τοῦ
Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου τοῦ "Α -
ρ ἄ π η" ἐπωνυμουμένου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΕ ΘΕΙΟΤΑΤΕ ΚΑΙ ΣΟΦΩΤΑΤΕ
ΔΕΣΠΟΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Οἱ μὲν χειμαζόμενοι λιμένοι, οἱ δὲ κακῶς ἔχοντες ἰατροῦ
χρείαν ἔχουσιν. Ἀλλὰ τίς ἐπισημότερος ἢ τίς ἰατρός ἀρ-
μοδιώτερος καὶ ἰκανώτερος ἐπισημῶς εἰς τὴν ἡμετέραν εὐρισκο-
μένους κατὰστασι ἐκτός τῶν ἰατρῶν ἁπλοῶν τῶν ὁρθό-
ξων Χριστιανῶν ἀγιωτάτη τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας;

Εἰς τοὺς εὐμένους ὅθεν κινεῖται αὐτῆς καὶ ἡμεῖς οἱ τῆς πά-
λαι μὲν μεγάλης καὶ λαμπρᾶς πόλεως, νῦν δὲ εὐτελοῦς καὶ μικρᾶς
πολίχνης Ἑρακλείας κάτοικοι τέκνα κατὰ Χριστον εὐλαβῆ καὶ πει-
θήνια τῆς Ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, πιστοὶ δὲ καὶ σαδή-
κιδες ὑπήκοοι τῆς κραταιᾶς τῶν Ὀθωμανῶν Βασιλείας, τοῖς ὅλοις
ἀμηχανοῦντες ἔγνωμεν κατὰ τὴν ἀπελπιστικὴν ἡμῶν ταύτην κατάστα-
σιν προσδραμεῖν, καὶ τὴν διὰ τῆς εὐμενοῦς καὶ ἰσχυρᾶς αὐτῆς προσ-
τασίας ἀπαλλαγὴν ἐκ τῶν περιστοιχοῦντων ἡμᾶς δεινῶν ἀναζητῆσαι.
Ἀλλὰ πρὶν ἢ εἰς τὸ τῆς ἰκεσίας προβῶμεν ἀντικείμενον, ἄς μᾶς ἐπι-
τραπῆ ἢ προαφήγησις ἐπιτοπίων τινῶν παραδόσεων περὶ αὐτοῦ δια-
δοχικῶς ἐκ τῶν προγενεστέρων μεταδοθεισῶν μέχρις ἡμῶν εἰς τοὺς
μεταγενεστέρους· εἰς ἣν δεσμέθεα ἐνθέρμως, ὅπως ἐν μητρικῇ ἀναχῇ,

φιλήκοον χορηγήσει ἀκρόασιν μετ' ἐπιστάσις.

Ἡ ταπεινὴ πατρίς ἡμῶν Ἡράκλεια καταστραφεῖσα κατὰ τὴν κοινὴν ναυαγίαν τοῦ γένους ὡς καὶ ἄλλαι πολλαὶ πόλεις καὶ χῶραι, καὶ τὸ ὄνομα μόνον φέρουσα τὸ ἀρχαῖον κατοίκους εἶχε χριστιανοὺς, μέχρις ἐσχάτων πάνυ ολίγους καθ' ἣν ἡμέραν συνέβη τὸ ἐξῆς θαῦμα τῆς ἱερᾶς εἰκόνης τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Ἡμέραν τινὰ λίαν πρᾶτ' κατελθόντες τινὲς τῶν χριστιανῶν εἰς τὸν αἰγιαλὸν εὗρον τὴν θαυματοργὸν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου ἐπάνω μιᾶς πέτρας (σώζεται μέχρι σήμερον ἐκτεθειμένη τοῦ ὑγιονομείου) καὶ λαβόντες ἀμέσως αὐτὴν ἔφερον καὶ ἐκτίθησαν εἰς ἣν σήμερον εὕρισται μετὰ πλείων μικρῶν τότε ἐκκλησιῶν τὸν ὄνομα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου λαοῦ διὰ τοὺς ναυτιλομένους) ἐκ τοῦ προχείρου, διότι ἔγγυς εἶν' ὁ τόπος, καθότι εἰς τοὺς χαλεποὺς ἀκείνους καιροὺς δὲν συνεχωροῦντο οὕτως εὐκόλως αἱ θρησκευτικαὶ ἐπιδείξεις καὶ λιτανεῖται, ἐφόδῃς καὶ ἔμεινεν ἡ Ἱερὰ αὕτη εἰκὼν εἰς τὸ ἐκκλησιδίον ἐκεῖνο χωρὶς νὰ μετακομισθῇ εἰς τὸν πρὸς τὸ νότιον μέρος ἐπὶ τοῦ λόφου κείμενον Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων (σώζεται εἰσέτι ἡμίκληρος) οἴου ἦν καὶ ἡ Μητρόπολις, τῆς ὁποίας τὰ περίεξ γήπεδα μετὰ τινῶν ἄλλων γαιῶν προστεθεισῶν αὐτοῖς ἐξ ἀφιερωμάτων καλλιεργοῦσι σήμερον ὄρταξιδες τοῦ Μητροπολίτου (ἐντεῦθεν καταχρηστικῶς ἐλήφθη ἡ ἐπωνυμία Μοναστηρι) κατοικοῦντες εἰς τὰ ἐν αὐτοῖς πενιχρὰ τινὰ οἰκίδια. Τὸ μέρος τοῦτο μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ διὰ τοὺς πλωτῆρας φαμοῦ παρά τῷ ναῷ εἰσέτι φέρει τὴν ἐπωνυμίαν Παλαιὰ Μητρόπολις, παρά δὲ τῶν Ὀθωμανῶν ἐπικαλεῖται Μοναστήρ, καὶ τοιουτοτρόπως, διαλαμβάνεται καθ' ὅλα τὰ περί τούτου ἔγγραφα, ὡς καὶ εἰς τὰ ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ τόπου σωζόμενα κἀκείδια.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Τά περί τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας καί τοῦ ἐκκλησιδίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου εἶχον οὕτω μέχρι τῆς εἰς τόν λιμένα ἡμῶν ἀγκυροβολήσεως τοῦ πλοίου, ἐν ᾧ ἐπέβαινεν ὁ τότε μὲν Μητροπολίτης Χίου μετά δέ ταῦτα Ἡρακλείας ἀοιδίμος Γερσισιμος ἀνεψιός τοῦ Ἡρακλείας Κυροῦ Γενναδίου ἐκ Χίου προερχόμενος, ὅστις ἀποβάς τοῦ πλοίου καί ἀνελθὼν εἰς τό ἐκκλησίδιον προσκύνησε καί ἠσπάσθη τὴν Ἱερὰν Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰπὼν Ἁγιε Γεώργιε, ἐάν γενῶ Ἡρακλείας, θέλω ἐδῶ ἀνεγείρει ἐπ' ὀνόματί σου ναὸν καὶ μεγαλοπρεπῆ ναόν". Προαχθεὶς ὁ ἀείρνηστος εἰς τὴν ἐπαρχίαν δὲν ἐγένετο ἐπιλήσιμος (ὡς πολλοὶ ἄλλοι ἐπὶ τῶν ἐπαρχίαι) τῆς πόθι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ὑποσχέσεώς του, ἀλλὰ τῆς τῆς ἐπιτομῆς καὶ συμπράξει τῶν τοῦ τόπου Χριστιανῶν, ὧν ἐπ' ὀνόματι ἐξεδόθη καὶ ὁ τότε ἐπὶ τῆ ἀνεγέρσει αὐτοῦ ὑψηλὸς ὄρισμός, οὗτινος ἀντίγραφον εὐρίσκεται εἰς χεῖρας ἡμῶν ἐξηγμένον ἐκ τοῦ Κώδικος τῶν ἀρχείων τῆς Ἡρακλείας, ἀνήγειρεν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου τὸν ἀξιοθαύμαστον, ὡς πρὸς τὴν χαλεπότητα τῶν χρόνων ἐκείνων, τοῦτον Ναόν μετά τοῦ ἐν τῷ δεξιῷ τούτου χορῷ παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου ὡς φαίνεται εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, ὡς καὶ τὴν παρ' αὐτῷ Μητροπόλιν μὴ ὑπάρχουσαν πρότερον.

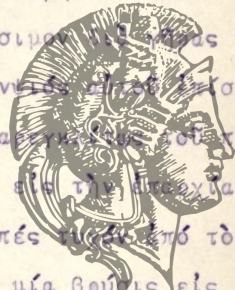
Ἄλλὰ μήπως ὁ λαμπρὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ ταῦτα μόνον ἠρέσθη; Ἄλλα τε πολλὰ ἔπραξεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν λυσιτελεῖ καὶ ὠφέλιμα, καὶ δὴ καὶ τὴν ἐν Ραιδεστῷ λαμπρὰν καὶ περιφανῆ ἐκείνην Μητροπόλιν μοναδικὴν οὔσαν καθ' ὅλην τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν κατὰ τε τό μεγαλεῖον καὶ τὴν κομψότητα τῆς οἰκοδομῆς, τῆς ὁποίας πρὸ εἰκοσιπέντε ἐτῶν πυρποληθείσης μετὰ τῆς παρ' αὐτῇ

Μητροπολιτικῆς Ἐκκλησίας, τὸ γήπεδον διατελεῖ ἄνευ τινὸς οἰουδήποτε περιφραγμοῦ πρὸς ἀποκλεισμόν τούλάχιστον τῶν ἐν αὐτῷ ἀκωλύτως νεμομένων ζώων καὶ Θεῷ Κύριε φυλακὴν τοῖς στόμασιν ἡμῶν! τοὺς τόπους τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ τῆς Ἱερᾶς Προθέσεως μαινόντων !!! Ποῦ ἦς αἰμύνηστε Γεράσιμε, ὅπως ἴδης ποῦ κατήνησαν τὰ ἀγλαὰ σου ἔργα, καὶ μάθης εἰς ὅποιαν ἀθλιότητα εὐρίσκονται τὰ Πνευματικὰ Τέκνα σου, ὑπὲρ ὧν Σὺ τὴν ψυχὴν Σου ἐτίθης προασπίζων κατὰ παντὸς ἐναντίου καὶ περιθάλπων πατρικῶς ὡς καλὸς Ποιμὴν κατὰ τὸ τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Τὸν ἀοιδίμον Γεράσιμον Ἐπίσκοπον παραιτηθέντα διεδέχθη εἰς τὴν Ἡράκλειαν ὁ ἀνεψίος αὐτοῦ Ἐπίσκοπος Μετρῶν Μεθόδιος τοῖς ἐπὶ τῆς ἐπαρχίας ἀπαρχικῶς ἐπίθετον ἑαυτοῦ Θεῖου τοῦ καὶ ὅλην τὴν Ἀρχιερατικὴν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του Κυριαρχίαν του, καὶ εἰτι ἔμεινεν ἔλλειπὲς ἐκείνου ἀπὸ τὸν προκατόχον του ἀναπληρώσας. (σώζεται ἀκόμη μία βρῦσις εἰς Ἱραιδεστόν φέρουσα τὰ ἀρχικὰ γράμματα τοῦ ὀνόματός του ΗΡ.ΜΕΘ.) καὶ πολλά εἰς τὴν ἐπαρχίαν καλὰ διαπραξάμενος ἅπασαν, ἐξαιρέτως δὲ εἰς τὴν πατρίδα μας. Ὅτε δὲ διὰ τὸ γῆρας αὐτοῦ Ἱερῶν χρεῶν καὶ καθηκόντων, τότε παρητήθη ὡς ἀνὴρ εὐσυνείδητος καὶ τὸν Θεὸν φοβούμενος καὶ μὴ προχωρῶν ὑπὲρ τὰ ἔσκαρμένα.

Τὸν μακαρίτην μεθόδιον διεδέχθη ἀπὸ Ἐπίσκοπος Μυριοφύτου ὁ ἀνεψίος αὐτοῦ Μελέτιος. ὦ! ὁ αἰμύνηστος ἐκεῖνος οὐχὶ μόνον τοὺς αὐτοὺς ἐξηκολούθησεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τρόπους τῶν ἀοιδίμων συγγενικῶν προκατόχων ἀλόβητα διατηρήσας ὅσα ἐκεῖνοι ἐδημιούργησαν καὶ ἐσύστησαν, ἀλλὰ καὶ πολλῶν τῶν μέτρων ἐπεξέτεινε τὸν ζῆλον καὶ τὴν φιλοτιμίαν του πρὸς ἐπαύξησιν τῶν πρὸς τοὺς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

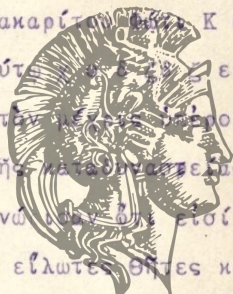

ΑΘΗΝΩΝ

Χριστιανούς του εύεργετημάτων καί κατ'ἐξαίρεσιν τὴν ταπεινὴν Πατρίδα μας, ἀπαλλάξας τοὺς ἐν αὐτῇ Χριστιανούς ἀπὸ τῶν διαφόροις ἀδικήμασι καταπιεζόντων αὐτοὺς τυραννίσκων διὰ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Χριστιανικοῦ τῆς Ἑρακλείας Μερᾶ παρὰ τῶν ἀδίκως κατακρατούντων αὐτῶν, Ἑρακλινῶν τε καί περιοίκων Ὀθωμανῶν, καί τῆς ἐξαγορᾶς τοῦ ἐντὸς τοῦ ἰσθμοῦ τριφυλικίου Καντάρ ἐμινί ἐπωνυμουμένου παρὰ τοῦ τοῖς Χριστιανοῖς ἐπιβλαβεστάτου Χαμαμ δδζή Μεχμέτη διὰ τοῦ τῆς ἡμέρας ἰσχυροῦ ὁμοεθνοῦς μας μακαρίτου ἁγίου Κάλφα, οὗ εἰς ὄνομα ἐξεδόθησαν καί τὰ ἐπὶ τούτοις ἐπιβλαβεστάτα ἐπισημασθέντα (σῶζονται καί ταῦτα) καί καταδιώξας αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας καί λυτρώσας οὕτω τοὺς Χριστιανούς ἐκ τῆς καταθλίψεως αὐτοῦ τε καί τῶν λοιπῶν οἵτινες τότε μόνον ἐγνώσθησαν εἰσεῖσι βασιλεῖς προσκυνημένοι τῆς Βασιλείας, οὐχὶ δέ εἰλωτοὶ θῆτες καί δοῦλοι τοῦ τυχεύοντος Ὀθωμανοῦ, ὡς τοὺς μετήρχοντο πρότερον, καί εὖρον ἀνεσιν τινὰ καί ἀνάπαυσιν ἀνθρωπίνην, τῆς ὁποίας ἐν ἀγοίᾳ διετέλουν ἕως τότε.

Τὴν ἐν Ἑρακλείᾳ παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Γερασίου ἀνεγερθεῖσαν Μητρόπολιν ἐπισκευάσας ἐπεξέτινε καί ἐπρόσθεσεν εἰς αὐτὴν τὰς πρὸς ἀνατολὰς ἀνωγέους οἰκοδομὰς καί λοιπὰ. Τὴν ἐν Ραιδεστῷ Μητρόπολιν παλαιωθεῖσαν ἐκ τῆς πολυκαιρίας καί οἶον ἐτοιμώροπον καταστᾶσαν ἐπεσκεύασεν εἰς βαθμὸν σχεδὸν ἀνακαινίσεως, ὥστε οἱ κατὰ πρώτην βλέποντες αὐτὴν (ἐπιζῶσι πολλοὶ σήμερον τοιοῦτοι, ἐν οἷς καί ἡ Α.Σ. ὁ περίδοξος καί πολυτάλαντος ἡμῶν Μητροπολίτης Κύριος Κύριος Πανάρετος) ὡς νεόδμητον ὑπελάμβανον. Εἰς δὲ Κεσσάνην τοιαύτην μὴ ὑπάρχουσαν πρότερον, νεόδμητον ἐκτίσε Μητρόπολιν ἐντὸς τοῦ τῆς ἐκκλησίας περιβόλου, καί ταύτης

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΟΗΝΩΝ

νεοδημίου διὰ τῆς φροντίδος ἐπιμελείας καὶ προστασίας του .
Ὅσας δὲ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Ἀρχιερατείας αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἡρακλείας νέας ἐκ βάθρων Ἐκκλησίας ἕως αὐτὰ τολμῶμεν εἰπεῖν τριπλῆς τῆς μεσιτείας του καὶ προστασίας ἀνήγειρεν (ὁ θελῶν δύναται ἰδίῳ ὀφθαλμοῖς νὰ πληροφορηθῆ) καὶ παλαιὰς ἐπεσκεύασεν, οὐδ' ἐπαριθμῆσαι δυνάμεθα.

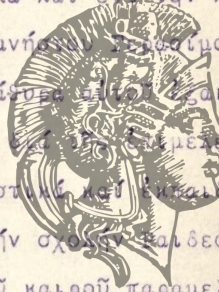
Εἰς Μυριόφυτον τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐπαρχίαν, Σχολὴν ἐοῦστησεν Ἑλληνικὴν προικίσα, αὐτὴν καὶ μέ γρόσια τοῦ τότε καιροῦ 25.000, μέ καθηγητὴν τὸν λαμπρὸν Ἐκκλῆσιον Ματθαῖον τὸν ἐκ Γανωχῶρων τὸν παλαιὸν. Ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν ἐν Ραιδεστῷ Ἑλληνικὴν Σχολὴν ἀφιέρωσε 17.500 γρόσια, καὶ νὰ ἐνθυμηθῶμεν καὶ νὰ ἐπαριθμῶμεν τὴν ἑα ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος ἐκεῖνος ὄντας διάδοχος τῶν Ἀποστόλων Ἀνδρέου καὶ Πέλλου (ἀπὸ τότε ἔμειναν καὶ οἱ Λοκμάδες ὡς ἔθιμον τῆς φροντίδος των Λαίρου) κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀρχιερατείας του εἰς τὴν ἀπέραντον ταύτην ἐπαρχίαν πολλά καὶ καλὰ;

Καὶ τὸν ἀοίδιμον Μελέτιον διὰ γῆρας παραιτηθέντα, (περίεργον! τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἐνδοξοὶ Μητροπολίται Ἡρακλείας εἰς ἀπραξίαν διὰ γῆρας καταντήσαντες τῶν Κανονικῶν αὐτῶν Ἀρχιερατικῶν χρεῶν καὶ καθηκόντων, καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκλιηρώσωσι τὰ τῆς ἱερᾶς αὐτῶν ἀποστολῆς παρητήθησαν) διεδέξατο ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ καὶ Πρωτοσύγγελλος μακαρίτης Ἰγνάτιος ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, οὐδενὸς τῶν ἐνδόξων αὐτοῦ συγγενικῶν προκατόχων κατὰ τὰ πρὸς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην αἰσθήματα ἀπολειπόμενος, καὶ μ' ὅλην τὴν τοῦ καιροῦ χαλεπότητα δὲν ἐφάνη κατώτερος αὐτῶν κατὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν πρόθεσιν εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν πρὸς τοὺς

Χριστιανούς του ποιμεναρχικών καὶ Ἀρχιερατικῶν εὐεργατημάτων προστατεύων αὐτοὺς κατὰ τῶν προτιθεμένων ἀδικῆσαι καὶ κακῶσαι, καὶ προασπίζων τὰ δίκαιά των παντοιοτρόπως· καὶ πόσον δύσκολος ἦν τότε ἡ τοιαύτη ὑπεράσπισι ἀπὸ τῶν ἐπιβουλευόντων ζωὴν, τιμὴν, καὶ ἰδιοκτησίαν βασιαδικὴν καὶ μάλιστα Ρωμαϊκὴν! καὶ μ' ὅλα ταῦτα δὲν μας παρημέλει μήτε μᾶς ἔδιδε καιρὸν καὶ αἰτίαν παραπονοῦ. Ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν εὐπρέπειαν ἔμεινεν ὀπίσω τῶν πρὸ αὐτοῦ· ὡζονται καὶ τούτου τῆς φιλοκαλίας δείγματα παρ' ἡμῖν διάφορα. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν κῆπον τῆς ἐν Ραιδεστῷ Μητροπόλεως τό τοῦ ἀειμνήστου ἁγίου τερπνόν περίπτερον (κίοσκι) μέ τό ὑπὸ τὰ παράθυρα αὐτοῦ ἀφιερωτὸν χαβοῦζι ἀνακαινισθέν· τὰ κίονα καὶ ἀφιερωθέντα αὐτῇ χρήματα, ἀνεδέξατο τὴν ἑκκαθάρισιν του· οὐδέ τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ διέφυγον τὴν προσοχὴν του· τὴν Ἑλληνικὴν σχολὴν τῆς Ραιδεστοῦ εὐρῶν εἰς παραλυσίαν διὰ τὴν δεινότητά του καιροῦ, παραμελημένα δέ παρὰ τοῦ ἀοιδίου θεοῦ του ἀφιερωθέντα αὐτῇ χρήματα, ἀνεδέξατο τὴν ἑκκαθάρισιν αὐτῶν διόρθωσιν καὶ τακτοποίησιν, μετέφερεν εἰς αὐτὴν καθηγητὴν ἐκ Μριοφύτου τὸν ἐν τῇ νεανικῇ αὐτοῦ ἡλικίᾳ χρηματίσαντα διδασκαλὸν του μακαρίτην Ἰωάννην Λεοντόπουλον διάσημον ἐπὶ παιδείᾳ ὡς μαθητὴν τελεοδιδάκτον τοῦ ἀνωτέρω Ματθαίου, καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη πάνυ εὐδοκίμως μετελθόντα τό διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα.

Ἀποθανόντος δέ τοῦ μακαρίτου Ἰγνατίου (ἐδῶ παύει ἡ ἀληθοδιαδοχικὴ σειρά τῶν ὑπὸ Γενναδίου Ἐρακλείου Ἀρρίων) διεδέξατο αὐτόν κατ' ἐπίμονον αἴτησιν τῆς ἐπαρχίας ἀπάσης εἰς τὴν Ἐρακλείαν ὁ μακαρίτης Διονύσιος ἀπὸ ἐπίσκοπος Τυρουλλο-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ης εἰς ἣν ἐγκατέστη τοιοῦτος ἀπὸ ἐπίτροπος τοῦ μακαρίτου Με-
λειτίου εἰς τὴν πατρίδα μας μετατεθείς ἀπὸ Καλλιπόλεως, ὅπου
ἐπὶ ἱκανά ἔτη ἐχρημάτισεν Ἀρχιδιάκονος τοῦ Ἐπισκόπου Καλλι-
ουπόλεως καὶ γέροντός του, καθὸ τρόφιμος αὐτοῦ καὶ παρὰ τοῦ
ἰδίου χειροτονηθεὶς Διάκονος.

Καὶ αὐτὸς δέ ὁ μακαρίτης ποιμάνας ἐπὶ δεκαοκταετίαν ὅλην
τὴν ἐπαρχίαν μας, τὰ αὐτὰ τοῖς διαληφθεῖσι προκατόχοις αὐτοῦ
διετήρησεν εἰς τὴν Ἑρακλείαν αἰσθήματα καθὸ δημιουργήμα καὶ
ἀνάστημα αὐτῆς τῆς Ἑρακλείας ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, καὶ δὲν ἔλειψε πε-
ριστάσεως καλοῦσης νὰ πρὸς τὴν ἐπαρχίαν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ
Χριστιανοὺς πᾶν ὅ,τι καλὸν ἐπιβόητον τοῦ ποιμνίου ἀπεκδέχεται
κατὰ ποιμένας καὶ ἐκκλησιαστικὰς ἀνεκκλησιαστικὰς ἐκείνης καὶ ἐξουσι-
αὶ ἀπὸ τῆς δυνάμεως καὶ ἀξιοῦσιν αὐτοῦ, καθὸς καὶ τὴν ἐν Ἑρα-
κλείᾳ Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τὴν ἐν αὐτῇ Μητρόπολιν
τῆ συνδρομῇ καὶ συμπράξει τῶν Χριστιανῶν διὰ τῆς Κυβερνητικῆς
ἀδείας ἐν ὀνόματι πάλιν αὐτῶν (ἔχομεν καὶ τοῦ ὑψηλοῦ τούτου ὀ-
ρισμοῦ τὸ κᾶδι ἀνά χεῖρας ἐκ τῶν ἀρχείων λαβόντες) ἀνεκαίνισε
μέ αὐξήσεις καὶ προσθήκας.

Ἄλλ' εἰς τὴν ἢ τοσαύτη καὶ τοσαύτη παρέκβρασις αὐτῆ; καὶ τις
ὁ ἐπὶ τούτῳ σκοπός; οὐδὲν τούτου ἀπλούστερον. Τοιοῦτοι καὶ τηλι-
κοῦτοι ὄντες περὶ τὴν Πατρίδα μας καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν οἱ δια-
ληφθέντες γεραγοὶ καὶ ἀοίδιμοι Γέροντες οἱ Μητροπολῖται οὗτοι
Ἑρακλείας οἱ ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν πεντήκοντα ἔτη ποιμάναντες αὐτὴν ἀ-
ξιοπρεπῶς ὄχι μόνον δὲν ἔδωκαν καιρὸν καὶ αἰτίαν εἰς τοὺς Πατε-
ρας, πάππους, καὶ προγόνους ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν ὅπως δυσσαρεστηθῶσι

διότι ἡ τῆς Ἐκκλησίας μας διεύθυνσις ἐγίνετο παρ' αὐτῶν κατ' δι' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἠύχαρίστων ἐπὶ τούτῳ βλέποντες ὅτι ὅσα ἐπορίζοντο ἐξ αὐτῆς εἰσοδήματα ἐξοδεύοντο γενναίως εἰς τὴν ἀρμόζουσαν εὐπρέπειαν αὐτῆς, τὴν ἀξιοπρεπῆ διατήρησιν καὶ οἰκονομίαν τῆς Μητροπόλεως, καὶ τὴν ὄντως πατρικὴν αὐτῶν κηδεμονίαν καὶ παντοειδῆ προστασίαν καὶ πρίθαλψιν τῶν χριστιανῶν των, ὑπὲρ τῶν ὁποίων πολλάκις ἐδαπάνων καὶ ἐκ τῶν ἰδίων, ὡς μὴ ἐπαρκούντων κατὰ τὰς περιστάσεις μόνον τῶν εἰσοδημάτων τῆς Ἐκκλησίας.-

Ἴδου ὁ λόγος καὶ ἡ ἀπόφασίς δι' ἃ ἐκυβερνᾶτο καὶ διηθύνετο ἡ Ἐκκλησία μας ἐπὶ τοιαύτων φειμνήστων, οὐχὶ δὲ τὰ σημερινὰ προκείμενα ἐπιχειρήματα, ὅτι δηλαδὴ αὐτῶν καὶ ἰσχυροῦς Μοναστήριον καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς ἐπιτομῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ ὑπήρξε καὶ εἶναι κατάλυμα τῶν ἀπολιτικῶν Ἡρακλείας. Ὡ πόσον μέγα καὶ ἀνευθρόιστον Ψεῦδος! πόσον γελοῖαι ἐφευρέσεις! ὄνομα χωρὶς χωρίον!

Ἄλλ' ὅτε μετὰ τὴν ἀποβίωσιν καὶ τοῦ τελευταίου ἐμάθομεν ὅτι διὰ ψήφων κανονικῶν ὠρίσθη ὅπως ἐπικαθίσθη εἰς τὸν περικλεθ τοῦ Ἀπελλοῦς θρόνον ὁ περίπυστος πρῶην τορνόβου Κύριος Κύριος Πανάρετος ὁ εὐκλεῶς ὑπὲρ εἰκοσαετίαν ἤδη ποιμεναρχῶν τὸν τῆς ἐνδόξου Ἡρακλείας Χριστιανικὸν λαόν, μαντεύσαντες τὸ φίδι ὅπερ ἔμελλε θά μᾶς φάγη διότι ἐγνωρίζομεν τὰ εἰς τὸν Τούρνοβον διατρέξαντα (οἱ βάνουσοι καὶ ἀγέρωχοι ἐκεῖνοι Βούλγαροι εὐρέθησαν εὐαισθητότεροι καὶ φιλοτιμώτεροι ἄλλων· ἑαυτοὺς φρονούντων εἶναι τὶ, καὶ μὴ ἀνεχθέντες τὴν ἀπληστίαν καὶ ὑπερηγορίαν του ἠγέρθη-

σαν, καὶ μετὰ ἓν καὶ ἥμισυ μόλις ἔτος τῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκεί-
νην ἐγκαταστάσεώς του, τὸν ἔδωκαν τὰ παπούτζια εἰς τὸ χέρι καὶ
τὸν ἔστειλαν ἀπ' ἐκεῖ ὅπου ἦλθεν, ὅπου περιφερόμενος ἐπὶ δεκαε-
τίαν μὲ τὸ Πρῶτον Τορνόβου εἰς τὴν ράχην, ἐπεκάθισε τέλος κρίμα-
σιν οἷς οἶδε Κύριος ἐπὶ τὸν τράχηλον ἡμῶν) συνήλθομεν καὶ συσ-
κεφθέντες συνεκροτήσαμεν ἀπὸ κοινοῦ ἀναφορὰν πρὸς τὴν κοινήν
ἀπάντων τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν Μητέρα καὶ εὐεργέτιδα Ἀγιώ-
τάτην τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν καὶ προσήλθομεν τῷ Ἱερῷ
αὐτῆς ὑποποδίῳ ἐπικαλούμενοι τὴν εὐθυδικίαν καὶ τὸ ἔλεος αὐ-
τῆς εἰς τὴν διὰ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς ἐπινεύσεως ἀπαλλαγὴν ἀπὸ
τῶν τοῦ Μητροπολίτου χειρῶν, καὶ ἐπιτροπὴν εἰς ἡμᾶς τῆς ἐπιτο-
πίου ἐθνικῆς Ἐκκλησίας μας ἡλικίας εἰς ὅλας τὰς πάλαις συνοικίαις
χώρας καὶ χωρὰ αἱ Ἐκκλησίαι ἐπικαλοῦσιν οὖσαι ἐθνικαί, κυβερ-
νώμεναι δὲ καὶ διευθυνόμεναι ἐκ τῶν τοῦ ἔθνους ἐπιτρόπων,
οὐχὶ δὲ μονοπωλεῖον χρηματοῦσαι τῶν πολυχρύσων Ἀρχιερέων· ἀλλ'
ἡ Ἀ. Ἀγιότης ἄλλως ἠὺδόκησε, καὶ οὐ μόνον ἔδωκεν εἰς τὰ δικαιολο-
γήματά μας ἀκράσιν ἀλλὰ καὶ τὴν σεβαστὴν κυβέρνησιν ἔπεισεν
ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας αὕτη ἐστὶ Μοναστήριον, κατοικίας οὐσης ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς τοῦ χριστιανισμοῦ τῶν Μητροπολιτῶν Ἡρακλείας τῆς
παρ' αὐτῇ Μητροπολιτικῆς οἰκοδομῆς.

Ἐνταῦθα γενόμενοι τοῦ λόγου λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ παρα-
τηρήσωμεν τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἐνστάσεων τούτων καὶ νὰ ἐρωτήσωμεν
τὸ ἰδανικόν τοῦτο Μοναστήριον πότε συνέστη; παρὰ τίνος; καὶ ἐπὶ
τίνι κλήσει; Σταυροπήγιον εἶναι ἢ ἐνοριακόν; ἔχει κτητορικά, κώ-
δικας, Τυπικόν, Κανονισμόν, καὶ λοιπά; φαίνεται ποῦτος ὁ ἰδρυτῆς

αὐτοῦ; πῶς ὁ προκατάρχης τούτου ἠγοῦμενος καὶ ἐφεξῆς; διότι
ἄνευ τῶν τοιούτων, Μοναστήριον δέν δύναται νά ὑπάρξῃ· ὅποια
καὶ ὀπόσαι αἱ γαῖαι του, καὶ πόθεν προελθοῦσαι; καθότι αἱ σήμερον
Μοναστηριακαὶ ἐπωνυμούμεναι, εἰσὶ προϊόντα μεταγενέστερα μόλις
ἓνα ἀριθμοῦντα αἰῶνα, καὶ αὗται ἀφιερώθησαν παρά τοῦ μὲν καὶ τοῦ
δέ εἰς τὴν Μητρόπολιν, χάριν τῆς πρὸς τοὺς ἀοιδίμους ἐκείνους
εὐλαβείας καὶ ἀφοσιώσεως τῶν χριστιανῶν, διότι ἔβλεπον τὸν ζή-
λον καὶ τὴν ἐπιμέλειαν των πρὸς τὴν καλὴν διατήρησιν τῆς ἐκκλη-
σίας τοῦ τόπου, καὶ τὴν ἀξιοπρεπῆ συντήρησιν αὐτῆς τε καὶ τῆς
Μητροπόλεως. Αἱ δέ περισσόθεν ἀφιερώθησαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ
ἀοιδίμου Μελετίου ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν, ὄντος τότε ἰδι-
οκτησίᾳ τῶν ἐπὶ ὄνοματι τοῦ ἁγίου Νικολάου Παλαιῆς ἐκκλησίας
βαλίφ, καὶ ἐκουσίᾳ βουλήσιν καὶ ἀφαιρέσιν αὐτὰς ἄνευ συζητήσεως
διότι ἐπεθύμει προθύμως τὴν ἀναγέννησιν τῆς Μητροπόλεως.

Εἰς τὴν πατρίδα μας ὡς προανεφέρθη, σώζεται πρὸς τὸ νότιον
μέρος ἐπὶ τοῦ λόφου ὁ ἡμίκερημος ναὸς τῶν Ἀποστόλων Βυζαντινῆς
κατασκευῆς μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν, μετὰ τὴν ἐπωνυμίαν Παλαιὰ Μητρόπο-
λις, ἢ δ' ἐπωνυμία αὕτη ἀναφέρεται οὐχὶ εἰς τὸν ναόν, ἀλλ' εἰς τὰς
πέριξ οἰκοδομὰς ὅπου εἶναι Μητρόπολις, τῆς ὁποίας σώζεται εἰσέτι
ὁ κῆπος καλλιεργημένος μετὰ ἐλαιῶνα καὶ λοιπά, ἢ δὲ σημερινὴ ἐκκλη-
σία μετὰ τῆς παρ' αὐτῇ Μητροπόλεως μόλις ἀρθθμεῖ ἔτη ἑκατὸν τεσ-
σαράκοντα ἀπὸ τοῦ φειμνήστου Γερασίου τοῦ πρώτου αὐτῆς ἰδρυτοῦ
ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐκκλησίδιον οὔσαν πρότερον τοῦ
ἁγίου Νικολάου. Ὁ δὲ ἅγιος μεγαλομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος
ὁ τροπαιοφόρος ἐμαρτύρησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν

τυράννων τριακοσίους τόσους χρόνους μετά Χριστόν. Πῶς λοιπόν ὁ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ μεταγενέστερος οὗτος ναὸς ἐστίν εἰς ὄνομα του Μοναστήριον; καὶ πῶς τὸ τοιοῦτον ὑπῆρχε Μητρόπολις καὶ κατοικία τῶν Ἀρχιερέων Ἡρακλείας ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ; ἔάν αὐτὰ συμβιβάζονται, κρινάτωσαν οἱ ἔχοντες συνείδησιν.

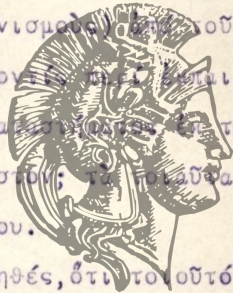
Ἐάν ὁ διαφιλονεικούμενος οὗτος ἱερός ναὸς ὁ ἐπ' ὀνόματι τιμώμενος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἦν ἀνέκαθεν Μοναστήριον, ἐρημάτισε δέ ἀπὸ τῆς μορφώσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ κατάλυμα τῶν Μητροπολιτῶν Ἡρακλείας καὶ κατόικον ἐν αὐτῷ ὁ, τε ἔνδοξος Ἀπελλῆς καὶ οἱ μετ' αὐτόν ποιηταὶ τῆς ἐπαρχίας, ἐν οἷς ὑπῆρξαν πολλοὶ διακεκριμένοι Ἀρχιερεῖς καὶ θέλων νά πληροφορηθῆ τοῦτο, ἔς ἄνευθον τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐπαρχίας) καὶ ἄφωτιστοὶ ἱεροποῖται, καὶ κάτοχοι τῆς τε ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς θύραθεν σοφίας· πῶς ὕστερον εὑρέθη μικριστον μόνον ἐκκλησίδιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου; πῶς δέ ἡ κατ' αὐτὸ Μητρόπολις (ἡ μέχρι τοῦδε σωζομένη μετὴν ἐπιγραφῆς Παλαιὰ Μητρόπολις) μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν κεῖται εἰς τὸ νότιον μέρος τοῦ ἱσθμοῦ; ἔάν δέ τὸ πρῶγμα εἶχεν οὕτως ἀληθῶς ὡς διὰ τοῦ Τακριίου ἀνφέρθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν, πῶς ὁ φείμνηστος ἐκεῖνος Γεράσιμος εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ τούτου ἐζήτησε τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐπὶ τούτῳ ὑψηλοῦ ὀρισμοῦ ἐν ὀνόματι τῶν Χριστιανῶν κατοίκων τῆς Ἡρακλείας ὡς περὶ ἐκκλησίας αὐτῶν ἐπιτοπίου, οὐχὶ δέ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ ὡς περὶ Μοναστηρίου ἀνεξαρτήτου ἀπὸ τοῦ ἐντοπίου, ὅπως γίνεται εἰς πάντα τόπον κατὰ τοιαύτας περιστάσεις;

Ἐφοβήθημεν, εἶπωμεν, ἀκούσαντες τὸν διορισμὸν τῆς Αὐτοῦ Σε-

βασμιότητος διὰ τὴν ἐπαρχίαν Ἑρακλείας, καὶ εἰς τὰς ἀνωτέρω
ἀναντιρρήτους ἀποδείξεις στηριζόμενοι ἀπητήσαμεν τὴν ἐπὶ τοῦ
τῆς ἐκκλησίας μας ἀντικειμένου χειραφέτησίν μας μηδὲν καλὸν
παρὰ τῆς Α.Σεβασμιότητος ἀπεκδεχομένου, καὶ δυστυχῶς οἱ φόβοι
καὶ αἱ ὑποψίαι μας ἐπηλήθευσαν, καθότι εἰς τὸ ὑπὲρ εἰκοσαετῆς
διάστημα καθ' ὅ τῆς ἐπαρχίας ταύτης κυριαρχεῖ οὐδεμίαν ἔχομεν
ν' ἀναμνησθῶμεν. πρᾶξιν τῆς Α.Σεβασμιότητος ἐνδεικτικὴν ποιμεναρ-
χικοῦς καὶ πατρικῆς κηδεμονίας καὶ περιθάψεως. Μήπως μεταξὺ
τῶν τόσων ἐτῶν ἠξιώθημεν ποτέ ν' ἀκούσωμεν λόγον Θεοῦ καὶ δι-
δαχὴν (κατὰ τοὺς κανονισμοὺς) τοῦ ἱεροῦ Ἄμβωνος; μήπως
ἐλήφθη ἡ παραμικρὰ φρονίμη καὶ ἐκπαιδευτοκοῦ ἐν τῇ Πατρίδι
μας ἢ φιλανθρωπικοῦ καὶ ἐπιεικῆτος ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν τῆς
ἐκκλησίας μας τουλάχιστον; καὶ τὰ αὐτὰ ὡς ἀσημαντὰ δὲν τὰ συνη-
θίζει ἡ Σεβασμιότης του.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι τοιοῦτόν τι οὐδεμία Πόλις Κωμό-
πολις καὶ χώρα τῆς ἀπεράντου ταύτης ἐπαρχίας (πολλὰ χωρία οὐ-
δέ τὸ ἱερὸν πρόσωπόν του ἠξιώθησαν ἰδεῖν, ἀλλὰ τὸ μανθάνουν ἀπὸ
τοὺς εἰσπράκτοράς του, τοὺς ὁποίους συχνά βλέπουσιν ἐπισκεπτο-
μένους αὐτὰ μὲ ἔξοδα (κατὰ τοὺς Κανονισμοὺς) τῶν χωρικῶν, καὶ
μέχρι τοῦ δέρματος αὐτοῦς κείροντας) ἀπήλαυσε παρὰ τῆς Σεβασ-
μιότητός του. Ἄλλὰ αὐτὰ κἄν ἔχουσιν ἕκαστα τὰς ἐκκλησίας των
καὶ διεύθυνσιν αὐτῶν, ἐκ δὲ τῶν ἐκείνων εἰσοδημάτων δίσκων δη-
λονότι κηροπωλίσσεως καὶ λοιπῶν, ἄπερ αὐτοῖ ἐκ συνθήκης καθισ-
τῶσι ἐφικτὰ μὲ προσθήκας ὅταν ἴδωσιν ὅτι τὸ φέρον αὐτῶν καταντᾷ
ἀνεπαρκές, ἐξοικονομοῦσι τὰ ἔξοδα τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλαν-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΟΗΝΩΝ

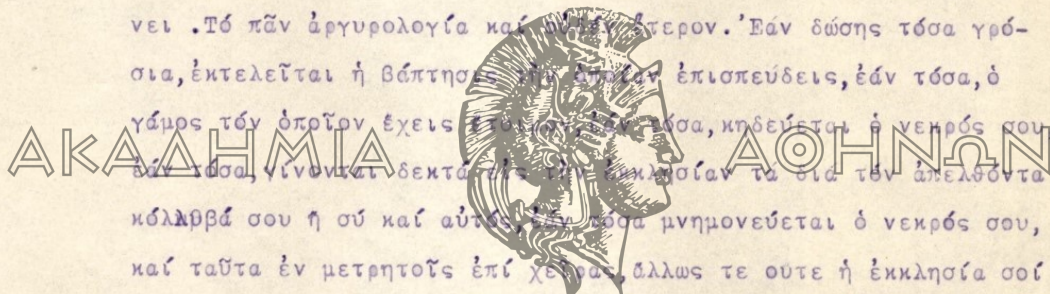
θρωπικῶν αὐτῶν καταστημάτων. Μόνοι δὲ ἡμεῖς οἱ δύσμοιροι κά-
τοικοι τῆς Πολίχνης Ἑρακλείας κατεδικάσθημεν εἰς τὴν ἐξαί-
ρεσιν ταύτην.

Ὁ Κύριος γινώσκει πόσον βαρυσάλως φέρομεν τὸν ἀποκλεισ-
μὸν ἐφ' ὅσον βλέπομεν τὴν γείτονά μας Σηληβρίαν καρπουμένην τὰ
εἰσοδήματα τοῦ ἐν αὐτῇ Ἱεροῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου προσκυνή-
ματος, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπανθοῦντα καὶ ἀκμάζοντα τὰ ἱερά καὶ ἐκ-
παιδευτικά καὶ φιλανθρωπικά αὐτῆς καταστήματα, τὴν δὲ τοπικὴν
ἐθνικὴν ὑμῶν ἐκκλησίαν κρατουμένην καὶ καταρχουμένην οὕτως ἀδί-
κως καὶ παρανόμως μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἱεροῦ προσκυνήματος κατα-
χρήσεως, ἡμᾶς δ' αὐτοὺς ἀποκλεισμένους καὶ ἀπὸ τῆς ἐπιτοῆς καὶ
ἐκτέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν καὶ κοινῶν προσερχώμεθα, ἀθαιρεσίας
τῶν τῆς Α. Σεβασμιότητος ἐπιτοῶν ἐξ' ἀνάγκης ὑφισταμένους,
διότι δὲν δυνάμεθα βέβαια καὶ νά μείνωμεν ἀβάπτιστοι, ἀστεφάνω-
τοι, ἀκοινώνητοι, ἀκήδευτοι, ἀμνημόνευτοι καὶ λοιπά καὶ νά διατε-
λῶμεν ἀμέτοχοι τῶν χαρίτων καὶ τοῦ ἀγιασμοῦ τῆς ἐκκλησίας τοῦ
Χριστοῦ· ἀλλὰ τότε; τότε ἀργυρολογούμεθα πρὸς ἀπόλαυσιν τούτων
ὡς οἱ ἀγορασταί εἰς τὰ μονοπωλεῖα, ἐπειδὴ ἡ ἐκκλησία μας ἐπὶ τῶν
πανευκλεεστάτων ἡμερῶν τῆς Α. Σεβασμιότητος αὐτόχρημα καντήτησε
μονοπωλεῖον.

Ἄλλ' αὐτὸ κἂν τὸ μονοπωλεῖον διατηρεῖται διὰ τῆς ἀνηκούσης
εἰς τὰ ἱερά τεμένη ἀξιοπρεποῦς εὐπρεπείας; πολλοῦσε καὶ δέῃ.
καὶ αὐτὰ τὰ ἀκοίμητα λεγόμενα κανδήλια μένουσιν ἐσβεσμένα πρὸς
ἐξοικονόμησιν τοῦ ἐλαίου (τὸ ἐκ διαφόρων μερῶν εἰς τὸν Ἅγιον

Γεώργιον προσφερόμενον, τό μὲν στέλλεται εἰς τό ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει κονάκι, τό δέ πωλεῖται καθὼς καί θλα τά λοιπά ἀναθη-
ματά, οἷον ταῦροι, δαμάλεις, μόσχοι, πρόβαττα, αἶγες, ἀρνία, καί
εἴτι ἕτερον ὡς καί τά ἀργυργυρᾶ, χρυσοῦ, ἐσθητες, καί λοιπά) Τά
δέ τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ πλεῖστα περικοσμοῦσι μέρη οἱ τῶν ἀρχανίων
ἱστοί· ποῦ καλαισθησία; ποῦ φιλοκαλία; ποῦ μικρά κἄν φροντίς
πρὸς ἀξιοπρεπῆ τοῦ ναοῦ διατήρησιν; Τό "ἀγίασον Κύριε τοὺς ἀγα-
πῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου" οὐδ' ἐπὶ καρδίαν των ἀναβαί-
νει. Τό πᾶν ἀργυρολογία καὶ ἀπὸ τοῦ ἑτέρου. Ἐάν δώσης τόσα γρό-
σια, ἐκτελεῖται ἡ βάπτισμα ἢ ἄλλαν ἐπισπεύδεις, ἐάν τόσα, ὁ
γάμος τὸν ὁποῖον ἔχεις τὸν νεκρὸν κἀπόσα, κηδεύεται ὁ νεκρὸς σου
ἐάν τόσα, γίνεται δεκάτης τῆς ἐκκλησίας τὰ σὶα τὸν ἀπελθόντα
κόλλυβά σου ἢ σὺ καὶ αὐτὸς, ἐάν τόσα μνημονεύεται ὁ νεκρὸς σου,
καὶ ταῦτα ἐν μετρητοῖς ἐπὶ χεῖρας, ἄλλως τε οὔτε ἡ ἐκκλησία σοὶ
ἀνοίγεται, οὔτε Ἱεροτελεσία τις γίνεται διὰ σέ ὅπου θέλεις πη-
γαινε, εἶναι ἡ ἀπότομος λακωνικὴ ἀπάντησις τῶν ἐπιτρόπων τοῦ
Πνευματικοῦ μας Ποιμενάρχου, ὅταν προσέλθωμεν κρούοντες τὰς τῆς
Μητροπόλεως θύρας· καὶ ἐπικαλούμεθα τὸν ἀγιασμόν καὶ τὴν χάριν
τῆς Ἐκκλησίας, καὶ μόνον διὰ τῶν ἐν αὐθαιρεσίᾳ ἐπιναλλομένων
ἡμῖν καταμετρήσεων ἀξιούμεθα τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δωρεᾶς.

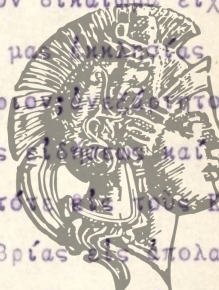
Μετά παρέλευσιν τύσον ἐτῶν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀποκρούσεως
παρὰ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ^{Μεγάλης} Ἐκκλησίας τῶν περί παραχωρήσεως πρὸς
ἡμᾶς τῆς ἐπιτοπίου μας ἐθνικῆς ἐκκλησίας παρακλητικῶν ἀπαιτή-
σεῶν μας ὅτι δῆθεν αὕτη ἦν καὶ ἐστὶ Μοναστήριον καὶ ἀπ' ἀρχῆς

τοῦ χριστιανισμοῦ ὑπῆρξε κατοικία τῶν Μητροπολιτῶν Ἡρακλείας, καί τρίτη ἤδη πρὸς ἀπόκρουσιν μᾶς προβάλλεται ἔνστασις δικαιολογικὴ τούτου ὅτι ἡ συντάξασα τοὺς Κανονισμοὺς γενικὴ Συνέλευσις τὴν ἐπιτόπιόν μας ἐκκλησίαν καθά Μοναστήριον παρεχώρησεν εἰς τὸν Μητροπολίτην πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐπιχορηγήσεως του νερομένου τὰ εἰσοδήματα αὐτῆς διὰ νὰ δύναται νὰ ἐπαρκῆ εἰς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἐξοδὰ του ὡς πτωχός.

Λαμβάνομέν τὴν τόλμην νὰ ἐρωτήσωμεν: Ἡ συντακτικὴ ἐκεῖνη ἐθνικὴ Συνέλευσις ὅποτον δικαίωμα εἶχε νὰ ψηφίσῃ τοιοῦτόντι περὶ τῆς ἰδίας ἐπιτοπίου μας ἐκκλησίας, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ἐπ' ἀκριβεῖα τί εἶναι; Μοναστήριον; Ἐπιτοπιὸν ἢ τοπικὴ ἐθνικὴ ἐκκλησία τῶν Ἡρακλινῶν, ἢ καὶ τῆς εἰσοδοῦ καὶ τῶν εἰσοδῶν αὐτῶν ἐν ἀπονεύμενων ἄλλως τε ἡ Συνέλευσις τὴν πρὸς τοὺς Κανονισμοὺς συμπεριέλαβε καὶ τὴν Πανήγυριν τῆς Σηληβρίας εἰς ἱστολαυὴν τοῦ Μητροπολίτου, ἀλλ' οἱ Σηληβριανοὶ κρατοῦσι τὸ προσκῦνημα ἐκεῖνο, καὶ διαθέτουσι τὰ εἰσοδήματά του εἰς ἐξηκονόμησιν καὶ διατήρησιν τῶν ἱερῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν τῆς Πατρίδος των καταστημάτων χωρὶς τῆς εἰς ταῦτα ἀναμίξεως τοῦ Ἀρχιερέως μὴ προσέχοντες εἰς τοὺς Κανονισμοὺς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὡς ἀκαταλλήλως ὀρίσαντας, καθὼς παρετηρήθη καὶ εἰς ἄλλα πολλά, ἐφ' οἷς καὶ δέν ἐφηρμόσθησαν ἐβδιδιὰφοροις κατ' ἅπασαν αὐτῶν τὴν διάληψιν, ἀλλὰ πολλοὶ τὰ μὲν παρέβησαν τὰ δὲ παρεβίασαν καὶ πρῶτος ἡ αὐτοῦ Σεβασμιότης ὁ ἡμέτερος Κυριάρχης ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του παρέβη καὶ κατεπάτησεν εἰς τὰ περισσότερα τοὺς Κανονισμοὺς (ἢ Α. Σεβασμιότης μόνον ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῆς ἐπιχορηγήσεως ἀπρὸς εἶναι τῶν Κανονισμῶν καὶ οὐδε-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

μιᾶς παραιτεῖται ἐνεργείας δι' ὅλων τῶν μέσων μέχρι τῆς ἐκδό-
σεως ὑψηλῶν ὀρισμῶν, πολλοὶ τῶν κατὰ τὴν Σεβασμιότητα του μου-
φλουζίδων καὶ πτωχῶν Ἀρχιερέων δὲν ἐπροχώρησαν μέχρις αὐτοῦ
τοῦ σημείου) πρὸς τὴν διὰ τῆς Διοικήσεως καταναγκαστικὴν εἰσ-
πραξιν τῆς ὀρισθείσης Ἀρχιερατικῆς ἐπιχορηγήσεως παρὰ τῶν πει-
ναλέων καὶ παναθλίων πνευματικῶν αὐτοῦ τέκνων· κατὰ δὲ τὰ ἄλλα
τοὺς ποδοπατεῖ καὶ ἐξακολουθεῖ ἀυστόλως σταχυολογῶν τὴν ἐπαρ-
χίαν κατὰ πρὸ τῶν Κανονισμῶν ἴσως δὲ καὶ μὲ προσθήκην ἐν πολλοῖς
(χάριν ἀργυρολογίας, διότι ἔχει χρεῖαν πολλῶν πρὸς ἀποπεράτωσιν
τῶν περὶ τὸ Ἀποστολικὸν αὐτοῦ ἱερόν εἰσοδηματικῶν καταστημά-
των καὶ ἐπέκτασιν τῶν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐν δένκι τὴν Οθωμανικὴν
λίραν ἀνατοκιστικῶν του τοῦ ἱεροῦ κτησίων) τὰ πάντα κατὰ τοὺς Ἀπο-
στολικούς καὶ Συνοδικούς κανόνους καὶ πρὸς ἀναπήρωσιν τῶν ὄσων
εἰσέτι καθυστερεῖ πράξων ἰσχυρῶν δαπάνης χρηματικῆς καίτοι
πολυτάλαντος καὶ ζῆπλουτος ἐφ' ἧς καὶ κομπάζει σεμνυόμενος ὡς μό-
νος θυσαυροῦ κάτοχος.

Ἀφ' οὗ λοιπὸν οἱ πολυθρήλιτοι Κανονισμοὶ ἐν πολλοῖς ἐφά-
νησαν πλημμελεῖς καὶ ἀπεφάνθη ἡ ἀναθεώρησις καὶ μεταρρυθμίσις
αὐτῶν πρὸ καιροῦ, πρῶτος δι' αὐτοὺς καταπατεῖ καὶ παραβαίνει (
πῶς καὶ κατὰ τί; σιγὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος τιμῶντες παρερχόμεθα) ἡ
αὐτοῦ Σεβασμιότης ὁ προσκυνητὸς ἡμῶν πνευματικὸς Κυριάρχης, πάν-
τη ἀπεβαινε περιττὸν καὶ παράλογον τὸν ἐπιλαμβάνηται τὸ Ἱερόν
Δικαστήριον ὡς ἀναντιρρήτου ἐπιχειρήματος πρὸς ἀπόκρουσιν αὐτοῦ
τοῦ ζητήματός μας τὸ *Ὅτι οἱ Κανονισμοὶ παρεχώρησαν τὸ περὶ οὗ
ὁ λόγος δικαίωμα εἰς τὸν Μητροπολίτην Ἑρακλείας πρὸς ἀναπλήρω-

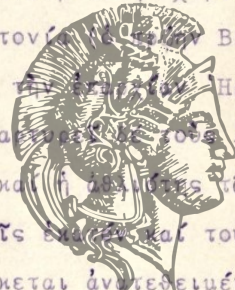
σιν τῆς ἐπιχορηγήσεώς του, ἐν ᾧ οὗτοι δέν εἶναι σήμερον τοῦ-
λάχιστον ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ, ἀλλά καί ἂν ἦσαν, δέν ἠδύνατο οὐδέν
κῦρος νά λάβωσιν εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν ὡς ἐκτός τῆς
ἀρμοδιότητός των.

Καί μὴ ὑπολάβῃ τις ὅτι τᾶῦτα πρὸς τὴν κοινὴν Μητέρα ἀγιω-
τάτην τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν περὶ τῶν παθημάτων μας
ἐκτραγωδοῦντες προτιθέμεθα ἵνα δυσφημήσωμεν τὴν Αὐτοῦ Σεβασ-
μιότηταν τὸν προσκυνητὸν ἡμῶν Κυριάρχη, ἀπαγε! ἡ Α. Σεβασμιότης,
χάρις εἰς τὰ περικοσμοῦντα αὐτὴν σπάνια πλεονεκτήματα ἐστὶ πα-
σίγνωστος. Οὐδὲλως ἀλεγίζον τῶν ἡμετέρων δυσφημιῶν οὔτε χρεῖαν
ἔχει τῶν ἡμετέρων ἐπαίγων καὶ ἐνεργειῶν, καί ὅτι προήχθημεν εἰς
τοῦτο ἵνα ἐκδηλώσωμεν ἐν ἡμῶν τὰ ἐπ' αὐτῶν τοιαῦτα ἰσχύματα
τῆς ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη ἀνασπατάσεισ. Ἐπαρχίας τῆς ἀγλαοῦς Ἡρα-
κλείας διὰ τὴν ἀκραν περὶ τὴν πνευματικὰ αὐτῆς ὀλιγορίαν καί
ἀψηφισίαν τοῦ πρὸς ὃν ἐνεπιστεύθη ἡ ποιμαντορία αὐτῆς πνευματι-
κοῦ Ἄρχηγοῦ, τὴν μὲν διεύθυνσιν αὐτῆς ἀνατιθεμένου εἰς τινας
(τοὺς ἐπιτηδειοτέρους ἐννοεῖται καί ἱκανωτέρους εἰς ἐφεύρεσιν
καινοφανεστέρων μέσων ἀργυρολογίας πρὸς τοὺς ἀρχαίους) τῶν κα-
τά τόπους Ἱερέων τῶν Ἐκκλησιῶν διὰ νά μὴ ὑποχρεοῦται εἰς ἐ-
ξοδα ἐπιτρόπων καί ἂν ἰπροσώπων. Ὁ τὸν κοινόν νοῦν ἔχων συμ-
περαίνει ὁποῖα ἐκ τοιούτων ἐπιτρόπων καί ἀντιπροσώπων ἐπιτυγ-
χάνεται προκοπὴ Ἐκκλησιαστικῆ ἠθικῆ καί Πολιτικῆ.

Μικρὸν ἰσως ἠθελεν ὑπάρχει τό δυστήχημα ἐάν καί αὐτοὶ κἀν
οἱ ἐπιτροπεύοντες τὴν αὐτοῦ Σεβασμιότητα Ἱερεῖς ἐγγαμοὶ καί
Ἱερομόναχοι εὐρίσκοντο μέτοχοι προσόντων ἱερῶν καί ἀξιοσεβάσ-
των ἐφελκυσόντων εἰς αὐτοὺς τὴν εὐλάβειαν καί τό σέβας τοῦ Λαοῦ.

Πολύ μακράν ἀπέχομεν τούτου! Ἄλλὰ καί τί πρέπει νά ἐλπίση
τις ἀπό ἀνθρώπους πτωχεύσαντας ἐκ τοῦ ἐμπορίου (καί τί ἐμ-
πόριον!) καί τῆς βιομηχανίας μηδένα ἔχοντας πόρον ζωῆς ἐπέ-
ρωθεν καί ἐν ἀμηχανίᾳ καταφυγόντας εἰς τὴν Ἱερωσύνην, οὐχί
δι' εὐλάβειαν, ἀλλὰ δι' ἀπολαυήν καί ἐπάρκειαν τῶν ὑλικῶν χρει-
ῶν! οἱ τοιοῦτοι καί τινες ἀκόμη ἐπ' αὐτοφόρῳ κλέπται καί ἄλλως
καταχρασταί γίνονται δεκτοί εἰς τὴν Ἱερωσύνην παρά τῆς αὐτοῦ
Σεβασμιότητος φθάνει μόνον κατὰ τὴν διὰ λιρῶν ἔξαγορὰν, ὦ!
φρίξον Ἥλιε! τῆς πνευματικῆς χάριτος νά συμβιβασθῶσιν αἱ συμ-
φωνίαι, καί ἡ χειροτονία τῶν Βιζύνης πρό πέρυσιν ἐχειροτό-
νησε τοιούτους εἰς τὴν Ἱερωσύνην Ἡρακλείας τρεῖς τέσσαρας δου-
ξίνας) τὸν ἄρχιεπίσκοπον μακεδονίας τοῦ ἁγίου λόγου τῶν ἁγίων ἀνάφεια
ἡ ἐλλειψίς ἠθικῆς καί πολιτικῆς τῶν τῆς ἐπαρχίας ἱερέων ἐξαι-
ρέσει δύο τριῶν τοῖς ἀρχιεπίσκοποις καί τούτων προκατοχικῶν. Εἰς τοιού-
τους σήμερον εὐρίσκεται ἀνυπερβλήθη ἡ ψυχικὴ σωτηρία καί ἡ
προτασία τῶν δικαιωμάτων ἠθικῶς καί πολιτικῶς τῶν τῆς ἐπαρ-
χίας Χριστιανῶν ἐν ἐλλείψει ἀπ' αὐτῆς (καί ποτε ὑπῆρξε παρῶν!)
τοῦ καλοῦ ποιμένος τοῦ πνευματικοῦ Πατρὸς τοῦ κανονισκοῦ Ἄρ-
χιερέως τοῦ μεθ' ὄρκου φρικτοῦ ἐνώπιον Θεοῦ καί ἀνθρώπων ἀναδε-
ξαμένου τὴν ψυχικὴν αὐτῶν σωτηρίαν, τοῦ ἐξάρχου πάσης θράκης
καί Μακεδονίας καί οὐχί μόνον Μητροπολίτου Ἡρακλείας, οὔτινος
πρὸς τὸν βίον καί τὴν πολιτείαν ἀφορῶντες θέλουσι μιμηθῆ τά ἔρ-
γα καί οἱ κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἐπαρχίας Ἄρχιερεῖς πρὸς ἐκπλήρωσιν
τῆς ἱερᾶς αὐτῶν ἀποστολῆς, καί τὰς πράξεις αὐτῶν ἀπάσας εἰς τοὺς
ἱεροὺς Κανόνας ἐφαρμόζοντες κατὰ παράδειγμα τοῦ προέδρου τῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

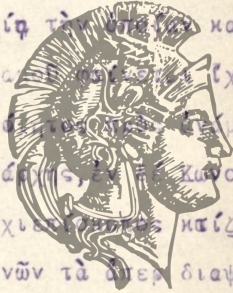
ΑΘΗΝΩΝ

ὑπερτίμων καὶ ἐξάρχου πάσης Θράκης καὶ Μακεδονίας.

Ἄλλὰ, πρὸς θεοῦ τοῦ τὰ πάντα βλέποντος! Πρὸς ποῖον καὶ ὁποῖον τῆς Ἐκκλησίας συμφωνεῖ Κανόνα Ἀποστολικόν Συνοδικόν καὶ Πατερικόν τό: Τὸν μὲν Ποιμένα καὶ ὁδηγόν καὶ Κυβερνήτην τῆς ποιμνῆς διαμένειν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπτιάζοντα καὶ ἐντροφῶντα τὰ ἐκ τοῦ ποιμνίου ἀγαθὰ, τὰ δὲ πρόβατα περιπλανώμενα ἐν τοῖς ὄρεσι κοιλάσιν ἀνευ τοῦ φθλάσσοντος ἐκτεθειμένα εἰς τῶν λύκων καὶ πονηρῶν θηρίων (καὶ δὲν περιστοιχούμεθα σήμερον εἴπερ ποτὲ ἀπὸ τῆ βορώτερα καὶ ἰσοβλώτερα;) τὴν διάκρισιν καὶ διαρπαγὴν; διὰ τί ἐν μὲν τῇ ἐπαρχίᾳ τὴν ἑσπέρην καὶ ἰδίαν ἀποκαλεῖ οἰκίαν (καὶ σύζυγον) οὐδὲν οὐδαμῶς φέρει τὸ ἴχνος οἰκοδομῆς ὁποιασδήποτε τῆς αὐτῆς Σεβασμιότητος ἐπισημασμένην μὲν ὅτι ὑπῆρξεν αὐτῆς πνευματικὸς Κυρίαρχος ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει ὡσαν ἦν Κωνσταντινουπόλεως Ἀρχιεπίσκοπος κτίζει μέγαρον καὶ ἀκαρέτια ἀφθόγως εἰς ταῦτα καταδαπανῶν τὰ ὑπερ διαψιλῶς καρποῦται ἐκ τῆς ἐπαρχίας, εἰς ἣν τοσοῦτον γλίσχωρος καὶ ἀνελευθερώως διάκειται καὶ τὴν ὁποίαν τόσον ὀλιγόρως περιφρονεῖ, ὥστε διὰ μὲν τὰ ἐν αὐτῇ χρέη καὶ καθήκοντά του ἀποφαίνεται ὅτι εἶναι ἐκτός τοῦ νόμου, διὰ γῆρας βέβαια (καὶ διὰ τί δὲν πράττει ὡς οἱ νόμοι διακελεύονται ἐν ᾧ πολλοὺς ἔχει προκατόχους του πρὸς παράδειγμα;) καὶ ἐμπάθειαν, διὰ δὲ τὰ νομιζόμενα δικαιώματά του ἐγκολποῦται πάνυ ἐρρωμένως πάντων τῶν εἰς τοῦτο καταλλήλων διαταγμάτων τῆς πολιτείας Πᾶν δὲ ἕτερον αἰσθημα καὶ λόγος ἄλλος σιγᾶ παρά τῇ αὐτοῦ Σεβασμιότητι καὶ ἀναισθητεῖ.

Ἡ Θεοθεν ἐφ' ἡμᾶς τεταγμένη Κραταιά Βασιλεία ἢ τὴν ὑπεράσπασιν τῆς ζωῆς τιμῆς ἰδιοκτησίας ἐνός ἐκάστου τῶν ὑπηκόων αὐτῆς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἀνανεωμένη καὶ διὰ τῶν πιστῶν αὐτῆς ὑπαλλήλων ἑναρμονίως τὰς τῆς ἀπεράντου αὐτῆς ἐπικρατείαςκυβερνώσα ἐπαρχίαςούδαμου ταύτης φαίνεται παριστώσα παράδειγμα ὅτι ὁ μὲν Γενικός Διου-
κητῆς καὶ Νομάρχης τοῦ Βιλαετίου λαμβάνων τὸ ὀρισμένον τῆς θέσεως του μισθὸν ἐκ τοῦ Δημοσίου ταμείου νὰ διανέμη ἐν Κων-
σταντινουπόλει τοῦτον κατασπαταλῶν ἐν ἀνένει καὶ ἀναπτύσει εἰς τὰς τῆς ἀρεσκείας καὶ ὀρέξεως αὐτοῦ ἀσχολίας, ἡ δὲ τοῦ τόπου καὶ τῶν ἐν αὐτῇ διεξαγωγῆ καὶ κυβέρνησις νὰ γίνεται κατὰ τὴν ἰκανότητα καὶ διάκρισιν τῶν ὑπασπιστῶν κλητῆρων καὶ χωροφυλά-
κων, ἐκτός ἂν προσωρινῶς δι' εὐλόγους αἰτίας μεταβαίνη ἐπ' ἀδεία, ἢ ἀνακαλεῖται ἐξ ἀνωτέρας ἀρχῆς, οὐχὶ δὲ ἐπὶ λόγῳ ὅτι τὸ κυ-
ριεῦον αὐτὸν πάθος ἀπαίτησεν αὐτὴν εἰς τὴν Κωνσταντινούπο-
λιν διὰ τὴν ἐπιτοχίαν τοῦ ἀποστόλου ἀποθάνη. **ΑΚΑΔΗΜΙΑ** **ΑΘΗΝΩΝ**
χίαν του θ' ἀποθάνη. Ἄλλ' ἵππ' ἔσθ' ἰσχυρὰ τέκνα; οἱ χριστιανοί; τὰ πρόβατα; δι' ἐν τῶν ὁποίων ὁ ποιμὴν περιῆλθε τὰ ὄρη ζη-
τῶν τὸ πλανώμενον; οἱ βασιλικοὶ ὑπήκοοι; **κ α κ α ψ υ χ ρ α**
κ α τ ἄ ν ἄ π ο δ α! ὄντως ἀληθῆς ἀποστολικὴ διαδοχὴ! ὄντως μαθητεία Χριστοῦ! ὄντως ἐπαγγελία ἐκτελεστή! ὄντως ὄρκος ἀπα-
ράβατος καὶ ἀπαραβίαστος! ὄντως παράδειγμα Χριστιανικόν!

Ἐπαναλαμβάνομεν ἐπὶ τέλους, ἐξαιτούμενοι προηγουμένως διὰ τὴν ἀπεραντολογίαν ταύτην, ἄλλως τε ἀπολύτως ἀναγκαίαν, τὴν εὐ-
μενῆ καὶ εὐσυμπάθητον συγγνώμην τῆς φιλοστόργου Μητρὸς ἀπάντων ἀνεξαιρέτως τῶν ὑπὸ τὴν Πνευματικὴν Δεσποτείαν ὀρθοδόξων χρισ-
τιανῶν νὰ ἀναγγείλωμεν τῇ Θειοτάτῃ καὶ προσκυνητῇ ἡμῖν Αὐτῆς Παναγιότῃ μετὰ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου, ὅτι ἡ ἐν τῇ Πα-

τρίδι μας ἱερὰ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐκκλησίᾳ, οὔτε ἦν οὔτε εἶναι Μοναστήριον, ἀλλ' ἔστι καὶ ἦτον ἐκκλησίᾳ τῶν ἐντοπίων χριστιανῶν κατοίκων τῆς Ἡρακλείας· ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Α. Σεβασμιότητος ἀθαίρετος μονοπολιτικῆ αὐτῆς χρῆσις ἢ πρὸς αἴσχος ὄνειδος καὶ περιφρόνησίν μας ἐκ τῶν γειτόνων, ἢ τοπικῆ ἐθνικῆ μας τέλος πάντων ἀπέναντι ταύτης εἰλωτικῆ θέσις καὶ ἡ ὡς ἐκ ταύτης ἀτιμωτικῆ ταπείνωσις καὶ ἀθλιότης ἀφόρητος καταντήσασα, μᾶς ἀναγκάζει νὰ προσέλθωμεν καὶ τελευταῖον εἰς τὸ ἄσυλον τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ μετὰ θερμῶν δακρῶν νὰ ἀνανεύσωμεν τὴν Α. Ἀγιότητα δουλικῶς, ὅπως οἴκτω ἐπιταχύνῃ τὴν μητρικῆ εὐδοκίῃ νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ μίαν διὰ πάντας ἐκ τῆς ἐπιπορευούσης καὶ ἐπιθυμῆσαι καταστάσεως διὰ τῆς παύσεως εἰς τὴν κατοχὴν ἡμῶν τῆς ἐπιτοπίου ἐθνικῆς ἐκκλησίας, καὶ περισφύγγουσα οὕτω διὰ τῆς εὐδοκίας ταύτης ὡς τέκνα γνήσιω εἰς τὰς ζωπαρόχους καὶ συντηρικὰς αὐτῆς Μητρικὰς ἀγκάλας μήποτε καὶ διὰ τῆς τελευταίας εἰς τὴν παράκλησίν μας ταύτην ἀνανεύσεως τῆς εἰς ἀπόγνωσιν καταντήσαντες ὑπολάβωμεν ὅτι ἀντὶ Μητρὸς φιλοστόργου εἰς ἀμήλικτον προσεκρούσαμεν Μητρεῖάν, καὶ μεταμεληθέντες βιασθῶμεν νὰ περιζητήσωμεν ἄλλην Ἀρχὴν Πνευματικὴν (ὑπ' εὐθύνην οὐτινος ἀνήκει ἐνώπιον τοῦ ἀδεκάστου Κριτοῦ!) μητρικὰς ἐπαγγελλομένην περιθάλψει διὰ πολυειδῶν καὶ παντοδαπῶν θωπειῶν περιποιήσεων καὶ ὑποσχέσεων.

Λίαν καλῶς γνωρίζομεν τὴν εἰς τὰ ἀνωτέρω τυπικὴν τοῦ σεπτοῦ Κυριάρχου μας ἀπάντησιν; ὅ,τι θέλει ἄς γένη ὁ καθείς, ἀδιάφορον τοῦτο πρὸς ἐμέ! Ἀλλὰ δέν εἶναι τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὸν

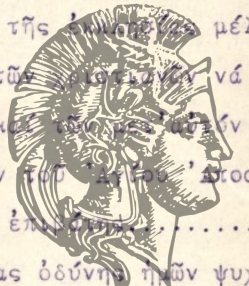
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΟΧΗΝΩΝ

εὐκλεῶς ἐπὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ Θρόνου καθήμενον, καθὼς καὶ τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης ἐκκλησίας Σύνοδον τοὺς τῆς Καθολικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας Ἱερώτατον κυβερνῶντας σκάφος, πρὸς οὗς καὶ ἡ διὰ τοῦ Προφύτου θεία φοβερὰ ἀναφέρεται ἀπειλή, " Τὸ αἶμα αὐτῶν ὑπέρ ὑμῶν ἐκζητηθήσεται " Ἡ Α.Θ. Παναγιότης μετὰ τῆς περὶ Αὐτὴν Ἁγίας Συνόδου καλῶς πρέπει νὰ μετρήσῃ τὸ πρᾶγμα, στοχαζομένη τὴν εὐθύνην εἰς ἣν ὑποκύψεται καὶ τὸ μῶμον καὶ τὴν κηλίδα ἅτινα εἰς τὸ περιλαμπές Αὐτῆς μέτωπον προστριβήσονται ὅταν διὰ τὴν ἐπίμονον πεισμονὴν ἐνός τῆς ἐκκλησίας μέλους παρηκμακῶτος καταντήσῃ διὰ τὴν ἀπόγνωσιν τῶν πιστῶν νὰ ἐπικαθήσῃ τοῦ Θρόνου τοῦ ἐνόδου Ἀπελλοῦς καὶ τῶν μετὰ τὴν γενομένην τῆς Ἡρακλείας Μητροπολιτῶν, ἢ μᾶλλον τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου ἐτέρας αὐλῆς ἐπιθήσῃ.....

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ταῦτα μετ' ἄκρας ὀδύνης τῶν ψυχικῆς τῆ Πανσεβάστω τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος καὶ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ὑποποδίσω καθυποβάλλοντες μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ διατελοῦμεν.-

1870 Κατὰ Φεβρουάριον ἐν Ἡρακλείᾳ
Ταπεινότατοι δοῦλοι οἱ τῆς Ἡρακλείας κάτοικοι.

φιλήκοον χορηγήσῃ ἀκρόασιν μετ' ἐπιστάσις.

Ἡ ταπεινὴ πατρίς ἡμῶν Ἡράκλεια καταστραφεῖσα κατὰ τὴν κοινὴν ναυαγίαν τοῦ γένους ὡς καὶ ἄλλαι πολλαὶ πόλεις καὶ χῶραι, καὶ τὸ ὄνομα μόνον φέρουσα τὸ ἀρχαῖον κατοίκους εἶχε χριστιανούς, μέχρις ἐσχάτων πάνυ ολίγους καθ' ἣν ἡμέραν συνέβη τὸ ἐξῆς θαῦμα τῆς ἱερᾶς εἰκόνης τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Ἡμέραν τινὰ λίαν πρᾶξ κατελθόντες τινὲς τῶν χριστιανῶν εἰς τὸν αἰγιαλὸν εὗρον τὴν θαυματουργὸν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου ἐπάνω μιᾶς πέτρας (σῶζεται μέχρι σήμερον ἐπιπροσθεν τοῦ ὑγιονομεῖου) καὶ λαβόντες ἀμέσως αὐτὴν ἔφερον καὶ ἐπέθεσαν εἰς ἣν σήμερον εὗρισκαται θέσις μικρὸν τότε ἐκκλησίδιον ἐπ' ἀνορθῶτι τοῦ Ἁγίου Νικολάου διὰ τοὺς ναυτιλομένους) ἐκ τοῦ προχείρου, διότι ἐγγὺς εἶν' ὁ τόπος, καθότι εἰς τοὺς χαλεποὺς ἐκεῖνους καιροὺς δὲν συνεχωροῦντο οὕτως εὐκόλως αἱ θρησκευτικαὶ ἐπιδειξίσεις καὶ λιτανεῖται, ἐφόδῃ καὶ ἔμεινεν ἡ Ἱερὰ αὕτη εἰκὼν εἰς τὸ ἐκκλησίδιον ἐκεῖνο χωρὶς νὰ μετακομισθῇ εἰς τὸν πρὸς τὸ νότιον μέρος ἐπὶ τοῦ λόφου κείμενον Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων (σῶζεται εἰσέτι ἡμίκληρον) οἴου ἦν καὶ ἡ Μητρόπολις, τῆς ὁποίας τὰ περίξ γήπεδα μετὰ τινων ἄλλων γαιῶν προστεθεισῶν αὐτοῖς ἐξ ἀφιερωμάτων καλλιεργοῦσι σήμερον ὄρταξιδες τοῦ Μητροπολίτου (ἐντεῦθεν καταχρηστικῶς ἐλήφθη ἡ ἐπωνυμία Μοναστηρίου) κατοικοῦντες εἰς τὰ ἐν αὐτοῖς πενιχρὰ τινὰ οἰκίδια. Τὸ μέρος τοῦτο μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ διὰ τοὺς πλωτῆρας φακοῦ παρά τῷ ναῷ εἰσέτι φέρει τὴν ἐπωνυμίαν **Η α λ α ι α** Μητρόπολις, παρά δὲ τῶν Ὀθωμανῶν ἐπικαλεῖται Μοναστήριον, καὶ τοιοῦτοτρόπως, διαλαμβάνεται καθ' ὅλα τὰ περὶ τούτου ἔγγραφα, ὡς καὶ εἰς τὰ ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ τόπου σωζόμενα κἀΐδια.

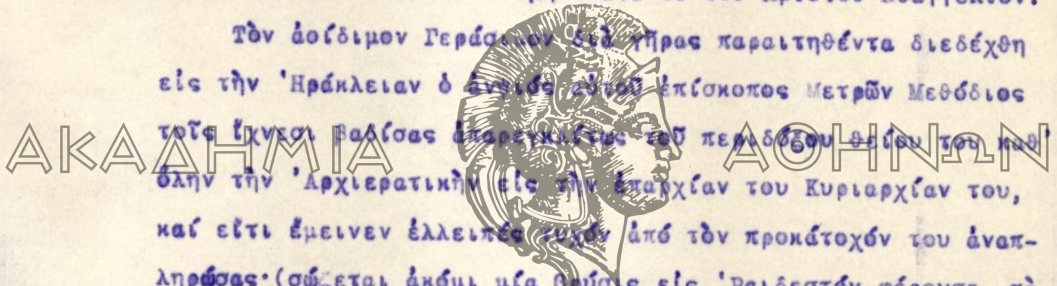
τά περί τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης καὶ τοῦ ἐκκλησιδίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου εἶχον οὕτω μέχρι τῆς εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν ἀγκυροβολήσεως τοῦ πλοίου, ἐν ᾧ ἐπέβαινεν ὁ τότε μὲν Μητροπολίτης Χίου μετὰ δὲ ταῦτα Ἡρακλείας ἀοίδιμος Γερᾶσιμος ἀνεψιὸς τοῦ Ἡρακλείας Κυροῦ Γενναδίου ἐκ Χίου προερχόμενος, ὅστις ἀποβὰς τοῦ πλοίου καὶ ἀνελθὼν εἰς τὸ ἐκκλησιδίον προσκύνησε καὶ ἠσπᾶσθη τὴν Ἱερὰν Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰκὼν Ἁγίε Γεώργιε, ἐάν γενῶ Ἡρακλείας, θέλω ἐδῶ ἀνεγείρει ἐπ' ὀνόματι σου λαμπρὸν καὶ μεγαλοπρεπὴ ναόν". Προαχθεὶς ὁ ἀειμνηστὸς εἰς τὴν Ἡράκλειαν δὲν ἐγένετο ἐπιλήσιμων (ὡς πολλοὶ ἄλλοι κληρικοὶ παύττουσι) τῆς πρὸς τὸν Ἁγίον Γεώργιον ὑποσχέσεώς του, ἀλλὰ τὴν σὺνδρομὴν καὶ συμπράξει τῶν τοῦ τόκου Χριστιανῶν, ἃν ἐπ' ὀνόματι ἐξεδόθη καὶ ὁ τότε ἐπὶ τῇ ἀνεγέρσει αὐτοῦ ὑψηλὸς ὄριστός, οὗτινος ἀντίγραφον εὑρίσκεται εἰς χεῖρας ἡμῶν ἐξηγμένον ἐκ τοῦ κώδικος τῶν ἀρχαίων τῆς Ἡρακλείας, ἀνήγειρεν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου τὸν ἀξιοθαύμαστον, ὡς πρὸς τὴν χαλεπότητα τῶν χρόνων ἐκεῖνων, τοῦτον ναόν μετὰ τοῦ ἐν τῷ δεξιῷ τούτου χορῷ παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου ὡς φαίνεται εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, ὡς καὶ τὴν παρ' αὐτῷ Μητροπολιν μὴ ὑπάρχουσαν πρότερον.

Ἄλλὰ μήπως ὁ λαμπρὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ ταῦτα μόνον ἠρκέσθη; Ἄλλα τε πολλὰ ἔπραξεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν λυσιτελεῖν καὶ ὠφέλιμα, καὶ οὐ καὶ τὴν ἐν Ραιδεστῷ λαμπρὰν καὶ περιφανῆ ἐκεῖνην Μητροπολιν μοναδικὴν οὔσαν καθ' ὅλην τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν κατὰ τε τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν κομψότητα τῆς οἰκοδομῆς, τῆς ὁποίας πρὸ εἰκοσιπέντε ἐτῶν κυρποληθείσης μετὰ τῆς παρ' αὐτῇ

Μητροπολιτικῆς Ἐκκλησίας, τὸ γήπεδον διατελεῖ ἄνευ τινὸς οἰουδήποτε περιφραγμοῦ πρὸς ἀποκλεισμόν τοῦλάχιστον τῶν ἐν αὐτῷ ἀκωλύτως νερομένων ζώων καὶ Θεῦ Κύριε φυλακὴν τοῖς στόμασιν ἡμῶν! τοὺς τόπους τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς καὶ τῆς Ἱερᾶς Προθέσεως μαινόντων !!! Ποῦ ἦς ἀείμνηστε Γεράσιμε, ὅπως ἴδης ποῦ κατήντησαν τὰ ἀγαθὰ σου ἔργα, καὶ μάθης εἰς ὅποιαν ἀθλιότητα εὐρίσκονται τὰ Πνευματικὰ Τέκνα σου, ὑπὲρ ὧν Σὺ τὴν ψυχὴν σου ἐτίθης προασπίδων κατὰ παντὸς ἐναντίου καὶ περιθάλπων πατρικῶς ὡς καλὸς Ποιμὴν κατὰ τὸ τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Τὸν ἀοιδίμον Γεράσιμον διὰ γῆρας παραιτηθέντα διεδέχθη εἰς τὴν Ἡράκλειαν ὁ ἀειμνήστου ἐπίσκοπος Μετρῶν Μεθόδιος τοῖς ἔκθεσι βολύσας διαπραξάμενος τοῦ περιδύτου Θεοῦ τοῦ καθ' ὅλην τὴν Ἀρχιερατικὴν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του Κυριαρχίαν του, καὶ εἴτι ἔμεινεν ἑλλειπὴς τῶν ἀπὸ τὸν προκατόχου του ἀναπληρώσας· (σώζεται ἀκόμη μία βύσις εἰς Ῥαιδεστόν φέρουσα τὰ ἀρχικὰ γράμματα τοῦ ὀνόματός του ΗΡ.ΜΕΘ.) καὶ πολλὰ εἰς τὴν ἐπαρχίαν καλὰ διαπραξάμενος ἀπασαν, ἐξαιρέτως δὲ εἰς τὴν πατρίδα μας. Ὅτε δὲ διὰ τὸ γῆρας αὐτοῦ Ἱερῶν χρεῶν καὶ καθηκόντων, τότε παρητήθη ὡς ἀνὴρ εὐσυνείδητος καὶ τὸν Θεὸν φοβούμενος καὶ μὴ προχωρῶν ὑπὲρ τὰ ἐσκαρμένα.

Τὸν μακαρίτην μεθόδιον διεδέχθη ἀπὸ ἐπίσκοπος Μυριοφύτου ὁ ἀνεψίος αὐτοῦ Μελέτιος. Ὡ! ὁ ἀείμνηστος ἐκεῖνος οὐχὶ μόνον τοὺς αὐτοὺς ἐξηκολούθησεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῶν τόπων τῶν ἀοιδίμων συγγενικῶς προκατόχων ἀλόβητα διατηρήσας ὅσα ἐκεῖνοι ἐδημιούργησαν καὶ ἐσύστησαν, ἀλλὰ καὶ πολλῶν τῶν μέτρων ἐπεξέτεινε τὸν ζῆλον καὶ τὴν φιλοτιμίαν του πρὸς ἐπαύξεισιν τῶν πρὸς τοὺς

Χριστιανούς του εύεργετημάτων καί κατ' ἐξαίρεσιν τὴν ταπεινὴν Πατρίδα μας, ἀπαλλάξας τοὺς ἐν αὐτῇ Χριστιανούς ἀπὸ τῶν διαφορῶν ἀδικήμασι καταπιεζόντων αὐτοὺς τυραννίσκων διὰ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Χριστιανικοῦ τῆς Ἡρακλείας Μ ε ρ ᾱ παρὰ τῶν ἀδίκως κατακρατούντων αὐτῶν, Ἡρακλινῶν τε καί περιοίκων Ὀθωμανῶν, καί τῆς ἐξαγορᾶς τοῦ ἐντός τοῦ ἰσθμοῦ τριφυλικίου Καντάρ ἐμινί ἐπικυριωμένου παρὰ τοῦ τότε Χριστιανοῦ ἐπιβλαβεστάτου Χ α μ α μ ο δ ζ ἦ Μ ε χ μ ε τ η διὰ τοῦ τῆς ἡμέρας ἰσχυροῦ ὁμοεθνοῦς μας μακαρίτου ὅτι Κ α λ φ α, οὗ εἰς ὄνομα ἐξεδόθησαν καί τὰ ἐπὶ τοῦ Χ ο δ ζ ἦ ε τ ι α (σώζονται καί ταῦτα) καί καταδιώξας αὐτὸν μέχρις ὑπερβολῆς, καί λυτρώσας οὕτω τοὺς Χριστιανούς ἐκ τῆς καθ' ἑαυτοῦ ἀστυρίας αὐτοῦ τε καὶ τῶν λοιπῶν οἵτινες τότε μόνον ἐγγράφοντο εἰς βασιλίδες προσκυνημένοι τῆς Βασιλείας, οὐχὶ δὲ εἰλατοὶ θῆτες καί δοῦλοι σοῦ τυχόντος Ὀθωμανοῦ, ὡς τοὺς μετήρχοντο πρότερον, καί εὖρον ἀνεσιν τινὰ καί ἀνάπαυσιν ἀνθρωπίνην, τῆς ὁποίας ἐν ἀγορᾷ διετέλουν ἕως τότε.

Τὴν ἐν Ἡρακλεία παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Γερασίμου ἀνεγερθεῖσαν Μητρόπολιν ἐπισκευάσας ἐπεξέτινε καί ἐπρόσθεσεν εἰς αὐτὴν τὰς πρὸς ἀνατολὰς ἀνωγέους οἰκοδομὰς καί λοιπὰ. Τὴν ἐν Ραιδεστίῳ Μητρόπολιν καλαιωθεῖσαν ἐκ τῆς πολυκαιρίας καί οἰονί ἐτοιμώροπον καταστῆσαν ἐπεσκεύασεν εἰς βαθμὸν σχεδὸν ἀνακαινίσεως, ὥστε οἱ κατὰ πρῶτην βλέποντες αὐτὴν (ἐπιζῶσι πολλοὶ σήμερον τοιοῦτοι, ἐν οἷς καί ἡ Α.Σ. ὁ περιδοξος καί πολυτάλαντος ἡμῶν Μητροπολίτης ὁ Κύριος Κύριος Πανάρετος) ὡς νεόδμητον ὑπελάμβανον. Εἰς δὲ Κεσσάνην τοιαύτην μὴ ὑπάρχουσαν πρότερον, νεόδημητον ἔκτισε Μητρόπολιν ἐντός τοῦ τῆς ἐκκλησίας περιβάλλου, καί ταύτης

νεοδημήτου διὰ τῆς φροντίδος ἐπιμελείας καὶ προστασίας του .
'Οσας δὲ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Ἀρχιερατείας αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἑρακλείας νέας ἐκ βάρθρων Ἐκκλησίας ἕως αὐτὰ τολμῶμεν εἰπεῖν τζιφτλίκια τῆ μεσιτεία του καὶ προστασία ἀνήγειρεν (ὁ θέλων δύναται ἰδίους ὀφθαλμοῖς νά πληροφορηθῆ) καὶ παλαιὰς ἐπεσκεύασεν, οὐδ' ἐπαριθμῆσαι δυνάμεθα.

Εἰς Μυριόφυτον τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐπαρχίαν, Σχολὴν ἐσύστησεν Ἑλληνικὴν προικίσα, αὐτὴν καὶ μὲ γρῶσια τοῦ τότε καιροῦ 25.000, μὲ καθηγητὴν τὸν λαμπρὸν ἐκεῖνον Ματθαῖον τὴν ἐκ Γανωχῶρων τὸν παλαιὸν. Ἐπίσης καὶ εἰς τὴν ἐν Ραιδεστῷ Ἑλληνικὴν Σχολὴν ἀφιέρωσε 17.500 γρῶσια, καὶ ποῦ νά ἐνθυμηθῶμεν καὶ νά ἐπαριθμῆσωμεν τὰ ὅσα ἐπράξαν ὁ ἀειμνηστὸς ἐκεῖνος ὄντως διάδοχος τῶν Ἀποστόλων Ἰγνατίου καὶ Ἀπελλοῦς (ἀπὸ τότε ἔμειναν καὶ οἱ Δοκμάδες ὡς ἔθιμον τῆς Πατρίδος των Λαίρου) κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀρχιερατείας του εἰς τὴν ἀπέραντον ταύτην ἐπαρχίαν πολλὰ καὶ καλά;

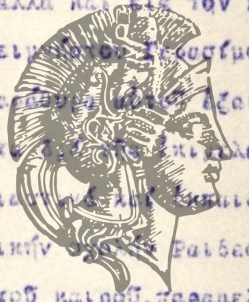
Καὶ τὸν ἀοίδιμον Μελέτιον διὰ γῆρας παραιτηθέντα, (περίεργον! τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἐνδοξοὶ Μητροπολιταὶ Ἑρακλείας εἰς ἀπραξίαν διὰ γῆρας καταντήσαντες τῶν Κανονικῶν αὐτῶν Ἀρχιερατικῶν χρεῶν καὶ καθηκόντων, καὶ μὴ δυνάμενοι νά ἐκλιηρώσωσι τὰ τῆς ἱερέας αὐτῶν ἀποστολῆς παρητήθησαν) διεδέξατο ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ καὶ Πρωτοσύγγελος μακαρίτης Ἰγνατίος ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, οὐδενὸς τῶν ἐνδόξων αὐτοῦ συγγενικῶν προκατόχων κατὰ τὰ πρὸς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην αἰσθήματα ἀπολειπόμενος, καὶ μ' ὄλην τὴν τοῦ καιροῦ χαλεπότητα δὲν ἐφάνη κατώτερος αὐτῶν κατὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν πρόθεσιν εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν πρὸς τοὺς

Χριστιανούς του κοιμεναρχικῶν καὶ Ἀρχιερατικῶν εὐεργατημάτων
προστατεῶν αὐτοῦ κατὰ τῶν προτιθεμένων ἀδικῆσαι καὶ κακῶσαι,
καὶ προσπίπτων τὴ δίκαιά των παντοιοτρόπως· καὶ πόσον δύσκολος
ἦν τότε ἡ τοιαύτη ὑπεράσπις ἀπὸ τῶν ἐπιβουλευόντων ζωὴν, τιμὴν,
καὶ ἰδιοκτησίαν βασιβαδικὴν καὶ μέγιστα Ρωμαϊκὴν! καὶ μ' ὅλα ταῦτα
τὰ δὲν ἦεν καρημέλει μήτε μῶς εἶδιδε καιρὸν καὶ αἰτίαν παραπο-
νου. Ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν εὐκρίλειαν ἔβαινεν ὀπί-
σω τῶν πρὸ αὐτοῦ· αὐξάνεται καὶ τοῦτου τῆς φιλοκαλίας δείγματα
παρ' ἡμῶν διάφορα. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κήρον τῆς ἐν Βασιδαστῶ Μη-
τροπόλεως τὸ τοῦ ἀειμνήτου Ἰωαννου τερπνὸν περίπτερον (κίσο-
κι) μὲ τὸ ὑπὸ τὴν καλλιγραφίαν Ἰωάννου Ἐξαίρετον χαροῦ· ἀνακαινισθέν-
τα καὶ ἀλλοιωθέντα τὸ πρὸ τῆς ἐκκλήσεως αὐτοῦ ἔτι τῶν ἡμερῶν του
του· οὐδὲ τὸ ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἀκαδημαϊκὸν διέφυγον τὴν προσο-
χὴν του· τὴν Ἑλληνικὴν τῆς Βασιδαστοῦ εὐρὴν εἰς παραλυσίαν
διὰ τὴν δεινότητά του καιροῦ, παρεληφθέντα δὲ παρὰ τοῦ ἀσιδείρου
θεῶρα του ἀφιερώνοντα αὐτῇ χρήματα, ἀνεδίδεξαν τὴν ἐκκαθάρισιν
αὐτῶν διδράσκων καὶ τακτοποιήσιν, μετέφερον εἰς αὐτὴν καθηγητὴν
ἐκ Ἡριοπόλεως τὸν ἐν τῇ νεανικῇ αὐτοῦ ἡλικίᾳ χρηματίσαντα δι-
δασκαλὸν του μακαρίτην Ἰωάννην Λεοντόπουλον διδασκῶν ἐπὶ παι-
δαγωγίᾳ ὡς μαθητὴν τελεθῶσαντος τοῦ ἀνωτέρου μαθητοῦ, καὶ ἐπὶ
πολλὰ ἔτη πᾶν εὐσεβῆος μετελθόντα τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα.

Ἀποθανόντος δὲ τοῦ μακαρίτου Ἰγνατίου (ἔδωκε παῦει ἡ ἀλη-
θοδοξοχικὴ σειρά τῶν ὑπὸ Γενναδίου Ἡσακλεῶος Ἀρβίων) διεδέ-
ξατο αὐτόν καὶ ἐπίμονον αἰτήσιν τῆς ἐπαρχίας ἀπόσης εἰς τὴν
Ἡράκλειαν ὁ μακαρίτης Διονύσιος ἀπὸ ἐπίσκοπος Τυρουλλο-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ης εἰς ἣν ἐγκατέστη τοιοῦτος ἀπὸ ἐπίτροπος τοῦ μακαρίτου Με-
λειῶου εἰς τὴν πατρίδα μας μετατεθείς ἀπὸ Καλλιπύλεως, ὅπου
ἐπὶ ἱκανά ἔτη ἐχρημάτισεν Ἀρχιδιάκονος τοῦ Ἐπισκόπου Καλλι-
ουπύλεως καὶ γέροντος του, καθὸ τρῶφιμος αὐτοῦ καὶ παρὰ τοῦ
ἰδίου χειροτονηθείς Διάκονος.

Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ μακαρίτης ποιμένας ἐπὶ δεκαοκταετρίαν ὄλην
τὴν ἐπαρχίαν μας, τὰ αὐτὰ τοῦτε διαληφθεῖσι προκατόχοις αὐτοῦ
διετήρησεν εἰς τὴν Ἡρακλείαν αἰσθήματα καθὸ δημιουργήματα καὶ
ἀνάστημα αὐτῆς τῆς Ἡρακλείας ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, καὶ δὲν ἔλειψε πε-
ριστάσεως καλοῦσης νὰ πρῶτος διὰ τὴν ἐπαρχίαν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ
Χριστιανοὺς πᾶν ὃ, τι καλὸν εἴη μετὰ τοῦ ποιμνίου ἀπεκδέχεται
καρὰ ποιμένας καλοῦ καὶ γνησίου πνευματικοῦ Πατρός, καὶ ἐξαρτῶ-
ται ἀπὸ τῆς δυνάμεως καὶ ἐπιτοκίας αὐτοῦ, καθὸς καὶ τὴν ἐν Ἡρα-
κλείᾳ Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ τὴν ἐν αὐτῇ Μητρόπολιν
τῆ συνδρομῇ καὶ συμπράξει τῶν Χριστιανῶν διὰ τῆς Κυβερνητικῆς
ἀδελφας ἐν ὄνοματι πάλιν αὐτῶν (ἔχομεν καὶ τοῦ ὑψηλοῦ τούτου ὀ-
ρισμοῦ τὸ κῆρι ἀνά χεῖρας ἐκ τῶν ἀρχείων λαβόντες) ἀνεκαίνισε
μέ αὐξήσεις καὶ προσθήκας.

Ἄλλ' εἰς τί ἢ τοσαύτη καὶ τοσαύτη παρέκβασίς αὐτῆ; καὶ τίς
ὁ ἐπὶ τούτῳ σκοπός; οὐδὲν τούτου ἀπλουστερον. Τοιοῦτοι καὶ τηλι-
κοῦτοι ὄντες περὶ τὴν Πατρίδα μας καθ' ὄλην τὴν ἐπαρχίαν οἱ δια-
ληφθέντες γεραφοὶ καὶ ἀείδιμοι γέροντες οἱ Μητροπολίται οὗτοι
Ἡρακλείας οἱ ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν πενήτηκοντα ἔτη ποιμάναντες αὐτὴν ἀ-
ξιοπρεπῶς ὄχι μόνον δὲν ἔδωκαν καιρὸν καὶ αἵτιαν εἰς τοὺς Πατε-
ρας, πάππους, καὶ προγόνους ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν ὅπως δυσσαρεστηθῶσι

διδότι ἡ τῆς Ἐκκλησίας μας διεύθυνσις ἐγένετο παρ' αὐτῶν κατ' εἰς αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἡσχέρων ἐπὶ τοῦτο βλέποντες ὅτι ὅσα ἐπορίζοντο ἐξ αὐτῆς εἰσοδήματα ἐξοδεύοντο γενναίως εἰς τὴν ἀρμόζουσαν εὐπρέπειαν αὐτῆς, τὴν ἀξιοπρεπῆ διατήρησιν καὶ οἰκονομίαν τῆς Μητροπόλεως, καὶ τὴν ὄντως πατρικὴν αὐτῶν κηδεμονίαν καὶ παντοειδῆ προστασίαν καὶ πρόθεσιν τῶν χριστιανῶν των, ὑπὲρ τῶν ὁποίων πολλὰκις ἐδακάνων καὶ ἐκ τῶν ἰδ' ὧν, ὡς μὴ ἐπαρκούντων κατὰ τὰς περιστάσεις μόνον τῶν εἰσοδημάτων τῆς Ἐκκλησίας. -

Ἰσοῦ ὁ λόγος καὶ ἡ ἐπιτομή αὐτῆς δι' ἃ ἐκυβερνᾶτο καὶ διηυθύνετο ἡ Ἐκκλησία μας αὐτὴ κατὰ τὴν φειμνήστων, οὐχὶ δὲ τὰ σημερινὸν προκλήματα ἐπιεικῶς, ὅτι δηλαδὴ αὐτὴ ἦν καὶ ἐστὶ Μοναστήριον καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ ὑπήρξε καὶ εἶναι κατὰ τὸν τῶν ἡσυχαστικῶν Ἐρακλεῖας. Ὡς πόσον μέγα καὶ ἀνευθρόστον ψεῦδος! πόσον γελοῦται ἐφευρέσεις! ὄνομα χωρὶς χωρὶς!

Ἄλλ' ὅτε μετὰ τὴν ἀποβίωσιν καὶ τοῦ τελευταίου ἐμάθομεν ὅτι διὰ ψήφων κανονικῶν ὤρισθη ὅπως ἐπικαθίσθη εἰς τὸν περικλεῆ τοῦ Ἀπελλοῦθε θρόνον ὁ περίπυστος πρῶτος τούρνοβου Κύριος Κύριος Πανάρετος ὁ εὐκλεῖς ὑπὲρ εἰκοσθεῖσαν ἤδη ποιμεναρχῶν τὸν τῆς ἐνδόξου Ἐρακλεῖας Χριστιανικὸν λαόν, μαντεύσαντες τὸ φίδι ὅπερ ἐμελλε βᾶ μᾶς φάγη διότι ἐγνωρίζομεν τὰ εἰς τὸν Τούρνοβον διατρέξαντα (οἱ βάνασοι καὶ ἀγέρωχοι ἐκεῖνοι Βούλγαροι εὐρέθησαν εὐαισθητότεροι καὶ φιλοτιμώτεροι ἄλλων· ἑαυτοὺς φρονούντων εἶναι τί, καὶ μὴ ἀνεχθέντες τὴν ἀπλησίαν καὶ ὑπερηνορίαν του ἡγέρον-

σαν, καὶ μετὰ ἐν καὶ ἡμῖσι μόλις ἔτος τῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκεί-
νην ἐγκαταστάσεως του, τὸν ἔδωκαν τὰ παπούτζια εἰς τὸ χέρι καὶ
τὸν ἔστειλαν ἀπ' ἐκεῖ ὅπου ἦλθεν, ὅπου περιφερόμενος ἐπὶ δεκαε-
τίαν μὲ τὸ Πρῶτον Τορνόβου εἰς τὴν ράχην, ἐπεκάθισε τέλος κρῖμα-
σιν οἷς οἶδε κύριος ἐπὶ τὸν τράχηλον ἡμῶν) συνήλθομεν καὶ συσ-
κεφθέντες συνεκροτήσαμεν ἀπὸ κοινοῦ ἀναφορὰν πρὸς τὴν κοινήν
ἀπάντων τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν Μητέρα καὶ εὐεργέτιδα Ἀγιώ-
τάτην τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν καὶ προσήλθομεν τῇ Ἱερῇ
αὐτῆς ὑποκοδῶ ἐπικαλούμενοι τὴν εὐθυδικίαν καὶ τὸ ἔλεος αὐ-
τῆς εἰς τὴν διὰ τῆς ἀνικητῆς αὐτῆς ἐπινεύσεως ἀπαλλαγὴν ἀπὸ
τῶν τοῦ Μητροπολίτου τῆς πόλεως καὶ ἀπιστροφῆν εἰς ἡμᾶς τῆς ἐπιτο-
κίου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μας καὶ ὡς τοῖς ἄλλοις τῆς πόλεως συνοικίας
χώρας καὶ χωρία αἱ ἐκκλησίαι διατελοῦσιν οὔσαι ἐθνικαί, κυβερ-
νώμεναι δὲ καὶ διευθύνόμεναι παρὰ τῶν τοῦ ἔθνους ἐπιτρόπων,
οὐχὶ δὲ μονοπωλεῖτον χρηματοῦσαι τῶν πολυχρύσων Ἀρχιερέων· ἀλλ'
ἡ Ἀ. Ἀγιότης ἄλλως ἠύδωκεν, καὶ οὐ μόνον ἔδωκεν εἰς τὰ δικαιο-
λογήματά μας ἀκρόασιν ἀλλὰ καὶ τὴν σεβαστὴν κυβέρνησιν ἐπεισεν
ὅτι ἡ ἐκκλησία μας αὕτη ἐστὶ Μοναστήριον, κατοικίας οὔσης ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς τοῦ χριστιανισμοῦ τῶν Μητροπολιτῶν Ἡρακλείας τῆς
παρ' αὐτῇ Μητροπολιτικῆς οἰκοδομῆς.

Ἐνταῦθα γενόμενοι τοῦ λόγου λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ παρα-
τηρήσωμεν τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἐνοστάσεων τούτων καὶ νὰ ἐρωτήσωμεν
τὸ ἰδανικόν τοῦτο Μοναστήριον πότε συνέστη; παρὰ τίνος; καὶ ἐπὶ
τίνι κλήσει; Σταυροπήγιον εἶναι ἢ ἐνοριακόν; ἔχει κτητορικὰ, κώ-
δικας, τυπικόν, κανονισμόν, καὶ λοιπὰ; φαίνεται ποῦτος ὁ ἰδρυτῆς

αὐτοῦ; ποῖος ὁ προκατάρχας τοῦτου ἡγούμενος καὶ ἐφεξῆς; διότι
ἄνευ τῶν τοιούτων, μοναστήριον δέν δύναται νά ὑπάρξη· ὅποια
καὶ ὀπόσαι αἱ γαῖαι του, καὶ πόθεν προελθοῦσαι; καθότι αἱ σήμερον
Μοναστηριακαὶ ἐπωνυμούμεναι, εἰσὶ προϊόντα μεταγενέστερα μόλις
ένα ἀριθμοῦντα αἰῶνα, καὶ αὐταὶ ἀφιερώθησαν παρὰ τοῦ μὲν καὶ τοῦ
δέ εἰς τὴν Μητροπόλιν, χάριν τῆς πρὸς τοὺς ἀοιδίμους ἐκεῖνους
εὐλαβείας καὶ ἀφοσιώσεως τῶν χριστιανῶν, διότι ἔβλεπον τὸν ζῆ-
λον καὶ τὴν ἐπιμέλειαν των πρὸς τὴν καλὴν διατήρησιν τῆς ἐκκλη-
σίας τοῦ τόπου, καὶ τὴν ἀξιοκρατῆ συντήρησιν αὐτῆς τε καὶ τῆς
Μητροπόλεως. Αἱ δὲ περιουσίαι μετετέθησαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ
ἀοιδίμου Μελετίου ἐκ τῶν τοῦ Κοινοβουλίου γαιῶν, ὄντος τότε ἰδι-
οκτησίας τοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ μεγαλοῦ τῆς πόλεως
βαλίκου, καὶ ἐκουσίᾳ βουλήσιν παραχωρήσαντος αὐτὰς ἄνευ συζητήσεως
διότι ἐπεθύμει προθύμως τὴν ἐκκαύσιν τῆς Μητροπόλεως.

Εἰς τὴν πατρίδα μας ὡς προαναφέρθη, σώζεται πρὸς τὸ νότιον
μέρος ἐπὶ τοῦ λόφου ὁ ἡμίσημος ναὸς τῶν Ἁποστόλων Βυζαντινῆς
κατασκευῆς μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν, μετὰ τὴν ἐπωνυμίαν Παλαιὰ Μητροπό-
λις, ἢ δ' ἐπωνυμία αὐτῆ ἀναφέρεται οὐχὶ εἰς τὸν ναόν, ἀλλ' εἰς τὰς
πέριξ εἰκοδομὰς ὅπου εἶναι Μητροπόλις, τῆς ὁποίας σώζεται εἰσέτι
ὁ κήπος καλλιεργημένος μετὰ ἐλαιῶνα καὶ λοιπὰ, ἢ δὲ σημερινὴ ἐκκλη-
σία μετὰ τῆς παρ' αὐτῇ Μητροπόλεως μόλις ἀρθόμετ' ἔτη ἑκατὸν τεσ-
σαράκοντα ἀπὸ τοῦ ἁγιωτάτου Γερασίμου τοῦ πρώτου αὐτῆς ἰδρυτοῦ
ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐκκλησίαιον οὔσαν πρότερον τοῦ
ἁγίου Νικολάου. Ὁ δὲ ἅγιος μεγαλομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος
ὁ τροπαιοφόρος ἐμαρτύρησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν

τυράννων τριακασίους τίσους χρόνους μετά Χριστόν. Πῶς λοιπόν ὁ ἐπ' ὄνοματι αὐτοῦ μεταγενέστερος οὗτος ναός ἐστίν εἰς ὄνομα του Μοναστηρίου; καὶ πῶς τὸ τοιοῦτον ὑπῆρχε Μητροπολις καὶ κατοικία τῶν Ἀρχιερέων Ἡρακλείας ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ χριστιανισμοῦ; ἔάν αὐτὰ συμβιβάζονται, κρινάτωσαν οἱ ἔχοντες συνείδησιν.

Ἐάν ὁ διαφιλονεικούμενος οὗτος ἱερός ναός ὁ ἐπ' ὄνοματι τιμώμενος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἦν ἀνέκωθεν Μοναστήριον, ἐχρημάτισε δὲ ἀπὸ τῆς μορφώσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ κατάλυμα τῶν Μητροπολιτῶν Ἡρακλείας καὶ κατήκον ἐν αὐτῷ ὁ, τε ἐνδοξος Ἀπελλῆς καὶ οἱ μετ' αὐτόν, καὶ ἄλλοι τῆς ἐπαρχίας, ἐν οἷς ὑπῆρξαν πολλοὶ διακεκριμένοι ἄρχιερεῖς (ὁ θέλων νὰ πληροφορηθῆ τούτο, δεῖ ἀναγνῶσθαι τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν) ἐκείνη καὶ ἁγίασθη, καὶ κάτοχοι τῆς τε ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς θύραθεν σοφίας· πῶς ὕστερον εὗρεθῆ μάλιστα τὸν ἐκκλησιάζιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου; πῶς δὲ ἡ κατ' αὐτὸ Μητροπολις (ἡ μέχρι τοῦδε σωζομένη μὲ τὴν ἐπωνυμίαν Π α λ α ι ἄ Μ η τ ρ ο π ο λ ι ς) μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν κεῖται εἰς τὸ νότιον μέρος τοῦ Ἰσθμοῦ; ἔάν δὲ τὸ πρῶγμα εἶχεν οὕτως ἀληθῶς ὡς διὰ τοῦ Τακριῆου ἀνφέρθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν, πῶς ὁ φερόμενος ἐκεῖνος Γερμανός εἰς τὴν ἀνάγεσιν τοῦ ναοῦ τούτου ἐζήτησε τὴν ἐκδοσὶν τοῦ ἐπὶ τούτῳ ὑψηλοῦ ὄρισμοῦ ἐν ὄνοματι τῶν χριστιανῶν κατοίκων τῆς Ἡρακλείας ὡς περὶ ἐκκλησίας αὐτῶν ἐπιτοκίου, οὐχὶ δὲ ἐν ὄνοματι αὐτοῦ ὡς περὶ Μοναστηρίου ἀνεξαρτήτου ἀπὸ τοῦ ἐπιτοκίου, ὅπως γίνεται εἰς πάντα τόπον κατὰ τοιαύτας περιστάσεις;

Ἐφοβήθημεν, εἰπόμεν, ἀκούσαντες τὸν διορισμὸν τῆς αὐτοῦ Σε-

βασιμότητος διὰ τὴν ἐπαρχίαν Ἡρακλείας, καὶ εἰς τὰς ἀνωτέρω
ἀναντιρρήτους ἀποδείξεις στηριζόμενοι ἀπητήσαμεν τὴν ἐπί τοῦ
τῆς ἐκκλησίας μας ἀντικειμένου χειραφέτησίν μας μηδὲν καλὸν
παρὰ τῆς Α. Σεβασμιότητος ἀπεκδεχομένου, καὶ δυστυχῶς οἱ φόβοι
καὶ αἱ ὑποψίαι μας ἐπηλήθευσαν, καθότι εἰς τὸ ὑπὲρ εἰκοσαετῆς
διάστημα καθ' ὃ τῆς ἐπαρχίας ταύτης κυριαρχεῖ οὐδεμίαν ἔχομεν
ν' ἀναμνησθῶμεν πρᾶξιν τῆς Α. Σεβασμιότητος ἐνδεικτικὴν ποιμεναρ-
χικοῦ καὶ πατριτικῆς κηδεμονίας καὶ περιθάλψεως. Μήπως μεταξὺ
τῶν τόσων ἐτῶν ἠξιώθημεν ποτὲ ν' ἀκούσωμεν λόγον Θεοῦ καὶ δι-
δαχὴν (κατὰ τοὺς κανονισμοὺς) ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Ἄμβωνος; μήπως
ἐλήφθη ἡ παραμικρὰ ἀποκρίσις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἐν τῇ Πατρὶδι
μας ἢ φιλανθρωπικοῦ κατὰ τὴν ἐπιτομήν τῶν ἐπισημίων ἀφ' ὧν τῆς
ἐκκλησίας μας τούλαχ' ἵσταται τὰ κοινὰ ὡς ἀσημαντὰ δὲν τὰ συνη-
θίζει ἡ Σεβασμιότης τοῦ

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι τοιοῦτόν τι οὐδεμία πόλις Κωμό-
πολις καὶ χώρα τῆς ἀπεράντου ταύτης ἐπαρχίας (πολλὰ χωρία εὐ-
δὲ τὸ ἱερὸν πρόσωπόν του ἠξιώθησαν ἰδεῖν, ἀλλὰ τὸ μανθάνουν ἀπὸ
τοῦ εἰσπρόκτορος του, τοὺς ὁποίους συχνά βλέπουσιν ἐπισκεπτο-
μένους αὐτὰ μὲ ἔξοδα (κατὰ τοὺς κανονισμοὺς) τῶν χωρικῶν, καὶ
μέχρι τοῦ δέματος αὐτοῦ καίροντας) ἀπήλαυσε παρὰ τῆς Σεβασ-
μιότητος του. Ἄλλὰ αὐτὰ κἄν ἔχουσιν ἕκαστα τὰς ἐκκλησίας των
καὶ διεύθυνουσιν αὐτῶν, ἐκ δὲ τῶν ἐκεῖνων εἰσοδημάτων δόσκων δη-
λονότι κηροπωλίσσεως καὶ λοιπῶν, ἀπὸ αὐτοῦ ἐκ συνθήκης καθισ-
τῶσι ἐφικτὰ μὲ προσθήκας εἴταν ἴδωσιν ὅτι τὸ φέρον αὐτῶν καταντᾷ
ἀνεπαρκές, ἔξοικονομοῦσι τὰ ἔξοδα τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλαν-

θρωπικῶν αὐτῶν καταστημάτων. Μόνοι δὲ ἡμεῖς οἱ δύσμοιροι κά-
τοικοὶ τῆς Πολίχνης Ἑρακλείας κατεδικάσθημεν εἰς τὴν ἐξαί-
ρεσιν ταύτην.

Ὁ Κύριος γινώσκει πᾶσαν βαρυσάλως φέρομεν τὴν ἀκλεισ-
μὸν ἐφ' ἧσον βλέπομεν τὴν γαστρονίαν κατὰ τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τὴν
εἰσοδήματα τοῦ ἐν αὐτῇ Ἱεροῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου προσκυνή-
ματος, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπανθεύοντα καὶ ἀκμάζοντα τὰ ἱερά καὶ ἐκ-
παιδευτικά καὶ φιλανθρωπικά αὐτῆς καταστήματα, τὴν δὲ τοπικὴν
ἐθνικὴν ὑμῶν ἐκκλησίαν κρατούμενην καὶ καταρχουμένην οὕτως ἀδύ-
κως καὶ παρανόμως μετὰ τὸν Ἱερόν προσκυνήματος κατα-
χρήσεως, ἡμᾶς δ' αὐτοὺς εἶναι ἐκείνων πάσης ἐν αὐτῇ μετοχῆς καὶ
ἀνεπιμέλειαν ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἱεροῦ καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς
ἐκτελέσειν τῶν θρησκευτικῶν καὶ κοινῶν προσερχόμεθα, εὐθαιρέως
τῶν τῆς Α. Σεβασμιότητος ἐπιτελεσμάτων ἐξ ἀνάγκης ὑφισταμένους,
διδόντες δὲν δυνάμεθα βέβαια καὶ νὰ μείνωμεν ἀβάπτιστοι, ἀστεφάνω-
τοι, ἀκοινωνῆτοι, ἀκήδευτοι, ἀνημῶνευτοι καὶ λοιπὰ καὶ νὰ διατε-
λῶμεν ἀμέτοχοι τῶν χαρίτων καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ τῆς ἐκκλησίας τοῦ
Χριστοῦ· ἀλλὰ τότε; τότε ἀργυρολογούμεθα πρὸς ἀπόλαυσιν τούτων
ὡς οἱ ἀγορασταὶ εἰς τὰ μονοπωλεῖα, ἐπειδὴ ἡ ἐκκλησία μας ἐπὶ τῶν
πανευκλεσεστάτων ἡμερῶν τῆς Α. Σεβασμιότητος αὐτόχρημα καντήτησε
μονοπωλεῖον.

Ἄλλ' αὐτὸ καὶ τὸ μονοπωλεῖον διατηρεῖται διὰ τῆς ἀνηκούσης
εἰς τὰ ἱερά τεμένη ἀξιοπρεποῦς εὐκρεσίας; κολλούσε καὶ ἀπὸ
καὶ αὐτὰ τὰ ἀκόσμητα λεγόμενα κανδήλια μένουσιν ἐσβεσμένα πρὸς
ἐξοικονόμησιν τοῦ ἐλαίου (τὸ ἐκ διαφόρων μερῶν εἰς τὸν ἅγιον

Γεώργιον προσφερόμενον, τὸ μὲν στέλλεται εἰς τὸ ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει κονάκι, τὸ δὲ πωλεῖται καθὼς καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ἀναθη-
ματὰ, οἶον τεύροι, δαμάλεις, μόσχοι, πρόβαττα, αἴγες, ἀρνία, καὶ
εἴτι ἕτερον ὡς καὶ τὰ ἀργυροῦρα, χρυσοῦ, ἐσθῆτες, καὶ λοιπὰ) Τὰ
δὲ τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ κλειστοὶ περικοσμοῦσι μέρη οἱ τῶν ἀρχανίων
ἱστοί· ποῦ καλαισθησία; ποῦ φιλοκαλία; ποῦ μικρὰ κἄν φροντίς
πρὸς ἀξιοπρεπῆ τοῦ ναοῦ διατήρησιν; Τὸ "ἀγίασον Κύριε τοὺς ἀγα-
πῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου" οὐδ' ἐπὶ καρδίαν των ἀναβαί-
νει. Τὸ πᾶν ἀργυρολογία καὶ οὐδ' ἕτερον. Ἐάν δώσης τόσα γρό-
σια, ἐκτελεῖται ἡ βήπτισι τὴν ἔσπραν ἐπισπεύδεις, ἐάν τόσα, ὁ
γάμος τὸν ἄποτον ἔχρσι ἔσπρον, ἐάν τόσα, κηδεύεται ὁ νεκρὸς σου,
ἐάν τόσα, γίνονται δεκτὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὰ διὰ τὸν ἀπελθόντα
κόλαρρά σου ἢ σὺ καὶ αὐτὸς, ἐάν τόσα μνημονεύεται ὁ νεκρὸς σου,
καὶ ταῦτα ἐν μετρητοῖς ἐπὶ χεῖρας, ἄλλως τε οὔτε ἡ ἐκκλησία σοί
ἀνοίγεται, οὔτε Ἱεροτελεσία τις γίνεται διὰ σέ ὅπου θέλεις πῆ-
γαινε, εἶναι ἡ ἀπότομος λακωνικὴ ἀπάντησις τῶν ἐπιτρόπων τοῦ
Πνευματικοῦ μας Ποιμενάρχου, ὅταν προσέλθωμεν κρούοντες τὰς τῆς
Μητροπόλεως θύρας καὶ ἐπικαλούμεθα τὸν ἁγιασμόν καὶ τὴν χάριν
τῆς Ἐκκλησίας, καὶ μόνον διὰ τῶν ἐν αὐθαιρεσία ἐπιναλλομένων
ἡμῖν καταμετρήσεων ἀξιούμεθα τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δωρεᾶς.

Μετὰ παρέλευσιν τόσον ἐτῶν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀποκρούσεως
περὶ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ^{Μεγάλης} Ἐκκλησίας τῶν περὶ παραχωρήσεως πρὸς
ἡμᾶς τῆς ἐπιτοπίου μας ἐθνικῆς ἐκκλησίας παρακλητικῶν ἀπαιτή-
σεῶν μας ὅτι δῆθεν αὐτὴ ἦν καὶ ἔστι Μοναστήριον καὶ ἀπ' ἀρχῆς

τοῦ χριστιανισμοῦ ὑπῆρξε κατοικία τῶν Μητροπολιτῶν Ἡρακλείας, καὶ τρίτη ἤδη πρὸς ἀπέκρουσιν μᾶς προβάλλεται ἔνοτασις δικαιολογικὴ τοῦτου ἐτι ἡ συντήδεωσ τοῦδε Κανονισμοῦ γενικὴ Συνέλευσις τὴν ἐπιτόλιον μας ἐκκλησίαν καθά Μοναστήριον παρεχώρησεν εἰς τὸν Μητροπολίτην πρὸς ἀνακλήρωσιν τῆς ἐπιχορηγήσεως του νεμορένου τὰ εἰσοδήματα αὐτῆς οἷα νά εὐνῶται νά ἐπαρκῆ εἰς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἐξοδά του ὡς πτωχός.

Λαμβάνομέν τὴν τόλμην νά ἐρωτήσωμεν: Ἡ συντακτικὴ ἐκεῖνη ἐθνικὴ Συνέλευσις ὁποῖον ἀδικαίωμα εἶχε νά ψηφίσῃ τοιοῦτόντι περὶ τῆς ἰδίας ἐπιτολίου μας ἐκκλησίας χωρὶς νά γνωρίζῃ ἐκ' ἀκριβείας τί εἶναι; μοναστήριον ἀνεξαρτήτων ἢ τοπικὴ ἐθνικὴ ἐκκλησία τῶν Ἡρακλιῶν, ἀνευ τῆς εἰσοδήσεως καὶ τῶν εἰς τούτο ἐναρμόζομένων ἄλλως τε ἡ Συνέλευσις ὅτε εἰς τοὺς Κανονισμοὺς συμπεριέλαβε καὶ τὴν Πανήγυριν τῆς Σηληρρείας εἰς ἀκολουθίαν τοῦ Μητροπολίτου, ἀλλ' οἱ Σηληρριανοὶ κρατοῦσι τὸ προσκύνημα ἐκεῖνο, καὶ διαθετοῦσι τὰ εἰσοδήματά του εἰς ἐξηκονόμησιν καὶ διατήρησιν τῶν ἱερῶν ἐκκαϊδευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν τῆς Πατρίδος τῶν καταστημάτων χωρὶς τῆς εἰς ταῦτα ἀναρίξεως τοῦ Ἀρχιερέως μὴ προσέχοντες εἰς τοὺς Κανονισμοὺς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὡς ἀκαταλλήλως θύσαντας, καθὼς παρετηρήθη καὶ εἰς ἄλλα πολλά, ἐφ' οἷς καὶ δὲν ἐφηρμόσθησαν ἐβδισφύροις κατ' ἄκασαν αὐτῶν τὴν διάληψιν, ἀλλὰ πολλοὶ τὰ μὲν παρέβησαν τὰ δὲ παρεβίβασαν καὶ πρῶτος ἢ αὐτοῦ Σεβασμιότης ὁ ἡμέτερος Κυριάρχη ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του παρέβη καὶ κατεπάτησεν εἰς τὰ περισσότερα τοὺς Κανονισμοὺς (ἢ Α. Σεβασμιότης μόνον ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῆς ἐπιχορηγήσεως ἀπρὸς ἔχεται τῶν Κανονισμῶν καὶ οὐδε-

μιᾶς παραιτεῖται ἐνεργείας δι' ὄλων τῶν μέσων μέχρι τῆς ἐκδό-
σεως ὑψηλῶν ὀρισμῶν, πολλοὶ τῶν κατὰ τὴν Σεβασμιότητα του μου-
φλουζίδων καὶ πτωχῶν Ἀρχιερέων δὲν ἐπροχώρησαν μέχρις αὐτοῦ
τοῦ σημείου) πρὸς τὴν διὰ τῆς Διοικήσεως καταναγκαστικὴν εἰσ-
πραξίν τῆς ὀρισθείσης Ἀρχιερατικῆς ἐπιχορηγήσεως παρὰ τῶν πει-
ναλέων καὶ παναθλῶν πνευματικῶν αὐτοῦ τέκνων· κατὰ δὲ τὰ ἄλλα
τοῦτε ποδοπατεῖ καὶ ἐξακολουθεῖ ἀσυστόλως σταχυολογῶν τὴν ἐπαρ-
χίαν κατὰ πρὸ τῶν Κανονισμῶν ἴσως δὲ καὶ μὲ προσθήκην ἐν πολλοῖς
(χρᾶιν ἀργυρολογίας, διότι ἔχει χρεῖαν κολλῶν πρὸς ἀποπεράτωσιν
τῶν περὶ τὸ Ἀποστολικὸν ἡλικιῶν Μέγαρον εἰσοδηματικῶν καταστημά-
των καὶ ἐπέκτασιν τῶν πρὸς τὴν θράμια καὶ ἐν δένκι τὴν Ὀθωμανικὴν
λίαν ἀνατολιστικῶν τῶν ἐπιχειρήσεων) πάντα κατὰ τοῦς Ἀπο-
στολικούς καὶ συνοδικούς κανόνας) καὶ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἔσων
εἰσέτι καθυστερεῖ πρὸς τὴν χρησιμοῦσιν δαπάνης χρηματικῆς καὶ τοι-
πολυτάλαντος καὶ ζάκλυτος ἐν ᾧ καὶ κομπάζει σεμνυόμενος ὡς μό-
νος θυσαυροῦ κάτοχος.

Ἀφ' οὗ λοιπὸν οἱ πολυθρήλιτοι Κανονισμοὶ ἐν πολλοῖς ἐφθ-
νησαν πλημμελεῖς καὶ ἀπεφάνθη ἡ ἀναθεώρησις καὶ μεταρρυθμίσις
αὐτῶν πρὸ καιροῦ, πρῶτος δι' αὐτοῦς καταπατεῖ καὶ παραβαίνει (
πᾶς καὶ κατὰ τί; σιγὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος τιμῶντες παρερχόμεθα) ἡ
αὐτοῦ Σεβασμιότης ὁ προσκυνητὸς ἡμῶν πνευματικὸς Κυριότατος, πάν-
τη ἀπεβαινε περιττὸν καὶ παράλογον τὸν ἐπιλαμβάνεται τὸ Ἱερὸν
Δικαστήριον ὡς ἀναντηρήτου ἐπιχειρήματος πρὸς ἀπόκρουσιν αὐθις
τοῦ ζητήματός μας τὸ ὅτι οἱ Κανονισμοὶ παρεχώρησαν τὸ περὶ οὗ
ὁ λόγος δικαίωμα εἰς τὸν Μητροπολίτην Ἡρακλείας πρὸς ἀναπλήρω-

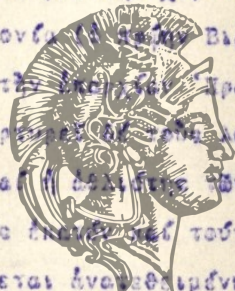
σιν της επιχορηγήσεως του, εν ᾧ οὔτοι δέν εἶναι σημερον τοῦ-
λάχιστον ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ, ἀλλὰ καί ἐν ἥσων, δέν ἠδύνατο οὐδέν
κῦρος νά λάβωσιν εἰς τήν προκειμένην ὑπόθεσιν ὡς ἐκτός της
ἀρμοδιότητος των.

Καί μὴ ὑπολάβῃ τίς ὅτι τὰῦτα πρὸς τήν κοινὴν Μητέρα ἐγιω-
τάτην τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃν Ἐκκλησίᾳν περὶ τῶν παθημάτων μας
ἐκτραγωδοῦντες προτιθέμεθα ἵνα συσφημήσωμεν τὴν αὐτοῦ Σεβασ-
μιότηταν τῶν προσκυνητῶν ἡμῶν Κυριάρχῃν, ἀλαγει ἡ Δ. Σεβασμιότης,
χάρῃς εἰς τὰ κερικοσυμῶντα αὐτὴν σπάνια πλεονεκτήματα ἐστὶ πα-
σίγνωστος. Οὐδὲν ἄλλο εἰπεῖν ἢ ἡμετέρων συσφημιῶν οὔτε χρεῖαν
ἔχει τῶν ἡμετέρων ἐπαίνων καὶ ἐντάσεων, καί ὅτι προήχθημεν εἰς
τοῦτο ἵνα διεκδικήσωμεν ἐκ τῆς ἐπ' αὐτῆς ἐπιθετικῆς ὑπασθε-
της ἐπὶ τοσαῦτα ἐτη ἀνατολικῆς Ἐπαρχίας της ἀγλαοῦς Ἡρα-
κλείας διὰ τὴν ἄκραν καὶ τὰ στυματικά αὐτῆς ἑλιγῶσαν καὶ
ἀρηφασίαν τοῦ πρὸς ὃν ἐνεπιστάθη ἡ κοιραντορία αὐτῆς πνευματι-
κοῦ Ἀρχηγοῦ, τὴν μὲν διεύθυνσιν αὐτῆς ἀνατιθεμένου εἰς τινος
(τοῦδε ἐπιτηδειοτέρους ἐννοεῖται καὶ ἰκανωτέρους εἰς ἐρεῖραςιν
καινοφανεστέρων μέσων ἀργυρολογίας πρὸς τοὺς ἀρχαίους) τῶν κα-
τὰ τόπους Ἰερῶν τῶν Ἐκκλησιῶν διὰ νά μὴ ὑποχρεούται εἰς ἐ-
ξοδα ἐπιτρόπων καὶ ἀντιπροσώπων. Ὁ τῶν κοινῶν νοῦν ἔχων συμ-
περαίνει ἀπορία ἐκ τοσούτων ἐπιτρόπων καὶ ἀντιπροσώπων ἐπιτυγ-
χάνεται προκοπὴ Ἐκκλησιαστικῆς ἠθικῆς καὶ Πολιτικῆς.

Μικρὸν ἴσως ἤθελεν ὑπάρχει τὸ δυστήχημα ἐάν καὶ αὐτοὶ κἄν
οἱ ἐπιτροπεύοντες τὴν αὐτοῦ Σεβασμιότητε Ἱερεῖς ἕγγαμοὶ καὶ
Ἱεροδόξοι εὐρίσκοντο μέτοχοι προσόντων Ἱερῶν καὶ ἀξιοσεβάσ-
των ἐφελλυόντων εἰς αὐτοὺς τὴν εὐλάβειαν καὶ τὸ σῶμα τοῦ λαοῦ.

Πολύ μακρὸν ἀπέχομεν τούτου! Ἄλλὰ καὶ τί πρέπει νὰ ἐλπίζω
τίς ἀπὸ ἀνθρώπους πτωχεύσαντας ἐκ τοῦ ἐμπορίου (καὶ τί ἐμ-
πόριον!) καὶ τῆς βιομηχανίας μηδένα ἔχοντας πόρον ζωῆς ἐπέ-
ρωθεν καὶ ἐν ἀμηχανίᾳ καταφυγόντας εἰς τὴν Ἱερουσόνην, οὐχί
δι' εὐλάβειαν, ἀλλὰ δι' ἀπολαυτὴν καὶ ἐπάρκειαν τῶν ὑλικῶν χρει-
ῶν! οἱ τοιοῦτοι καὶ τινες ἀκόμη ἐπ' αὐτοφάρμακίαι καὶ ἄλλως
καταχρεωταί γίνονται δεκτοί εἰς τὴν Ἱερουσόνην κατὰ τῆς αὐτοῦ
Σεβασμιότητος φθάνει μόνον κατὰ τὴν διὰ λιπῶν ἐξαγορὰν, "ὦ!
φρίξον ἦλεις! τῆς πνευματικῆς χάριτος νὰ συμβιβασθῶσιν αἱ συμ-
φανταί, καὶ ἡ χειροτονία τῶν ἐπιτηδεύων Βιζύης πρὸς κέρυσιν ἐχειροτό-
νησε τοιοῦτους εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἡρακλείας τρεῖς τέσσαρες δου-
λίας καὶ κληρικῶν μαρτυρῶν ἀπὸ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς τῶν ἡλικιωμένων ἀποστο-
λῆς ἢ ἐλλείψει ἠθικῆς καὶ ἡλικιωμένων τῶν τῆς ἐπαρχίας ἀερέων ἐξαι-
ρέσει δύο τριῶν τοῦ ἐκείνου καὶ τούτων προκατοχικῶν. Εἰς τοιού-
τους σήμερον εὐρίσκεται ἀναθεωρημένη ἡ ψυχικὴ σωτηρία καὶ ἡ
προστασία τῶν δικαιωμάτων ἠθικῶς καὶ πολιτικῶς τῶν τῆς ἐπαρ-
χίας Χριστιανῶν ἐν ἐλλείψει ἀπ' αὐτῆς (καὶ πότε ὑπῆρξε παρῶν!)
τοῦ καλοῦ ποιμένου τοῦ πνευματικοῦ Πατρὸς τοῦ κανονισκοῦ Ἄρ-
χιερέως τοῦ μετ' ὄριον φρικτοῦ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἀναδε-
ξομένου τὴν ψυχικὴν αὐτῶν σωτηρίαν, τοῦ ἐξάρχου πάσης θράκης
καὶ Μακεδονίας καὶ οὐχί μόνον Μητροπολίτου Ἡρακλείας, οὐτινος
πρὸς τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν ἀφορῶντες θέλουσι μιμηθῆ τὰ ἔρ-
γα καὶ οἱ κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἐπαρχίας Ἄρχιερεῖς πρὸς ἐκπλήρωσιν
τῆς ἐρωτῆς αὐτῶν ἀποστολῆς, καὶ τὰς πράξεις αὐτῶν ἀπόσας εἰς τοὺς
ἱεροὺς Κανόνας ἐφαρμόζοντες κατὰ παράδειγμα τοῦ προέδρου τῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

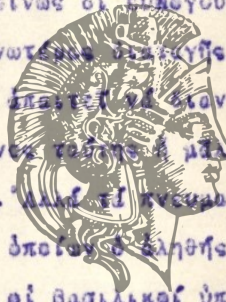
ὑπερτίμων καὶ ἐξάρχου πάσης Θράκης καὶ Μακεδονίας.

Ἄλλὰ, πρὸς Θεοῦ τοῦ τὰ πάντα βλέποντος! Πρὸς ποῖον καὶ ὁποῖον τῆς Ἐκκλησίας συμφωνεῖ Κανόνα Ἀποστολικὸν Συνοδικὸν καὶ Πατερικὸν τό: Τὸν μὲν Ποιμένα καὶ ὁδηγὸν καὶ Κυβερνήτην τῆς ποιμνῆς διαμένειν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπτιάζοντα καὶ ἐντροφῶντα τὰ ἐκ τοῦ ποιμνίου ἀγαθὰ, τὰ δὲ πρόβατα περιπλανώμενα ἐν τοῖς ὄρεσι κοιλάσιν ἄνευ τοῦ φελάσσοντος ἐκτεθειμένα εἰς τῶν λύκων καὶ πονηρῶν θηρίων (καὶ δὲν περιστοιχούμεθα σήμερον εἴπερ ποτὲ ἀπὸ τῆ βρωτέρα καὶ ἰοβολώτερα;) τὴν διάκρισιν καὶ διαρπαγὴν; διὰ τί ἐν μὲν τῇ ἐπαρχίᾳ τὴν ὀπίσταν καὶ ἰδίαν ἀποκαλεῖ οἰκίαν (καὶ σύγγον) οὐδὲν οὐδαμοῦ φαίνεται ἴχνος οἰκοδομῆς ὁποιασδήποτε τῆς αὐτοῦ Σεβασμιότητος πρὸς ἀνάστησιν κἄν ὅτι ὑπῆρξεν αὐτῆς πνευματικῆς ἐπιείκους, ἐν ᾗ Κωνσταντινουπόλει ὡς ἐν ἡν Κωνσταντινουπόλει ὡς Ἀρχιεπίσκοπος κτίζει μὲν γὰρ καὶ ἀκαρέτια ἀφθόως εἰς ταῦτα καταδαπανῶν τὰ ἀπὸ εὐψιλῶς καρποῦται ἐκ τῆς ἐπαρχίας, εἰς ἣν τοσοῦτον γλίσχωρ καὶ ἀνελευθέρως διάκειται καὶ τὴν ὀπίσταν τόσον ὀλιγόρως περιφρονεῖ, ὥστε διὰ μὲν τὰ ἐν αὐτῇ χρέη καὶ καθήκοντά του ἀποφαίνεται ὅτι εἶναι ἐκτός τοῦ νόμου, διὰ γῆρας βέβαια (καὶ διὰ τί δὲν πράττει ὡς οἱ νόμοι διακελεύονται ἐν ᾧ πολλοὺς ἔχει προκατόχους του πρὸς παράδειγμα;) καὶ ἐμπάθειαν, διὰ δὲ τὰ νομιζόμενα δικαιώματά του ἐγκολποῦται πάνυ ἐρωμένως πάντων τῶν εἰς τοῦτο καταλλήλων διαταγμάτων τῆς πολιτείας Πᾶν δὲ ἕτερον αἰσθημα καὶ λόγος ἄλλος σιγᾷ παρὰ τῆ αὐτοῦ Σεβασμιότητι καὶ ἀναισθητεῖ.

Ἡ Θεόθεν ἐφ' ἡμᾶς τεταγμένη Κραταῖά Βασιλεῖα ἢ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ζωῆς τιμῆς ἰδιοκτησίας ἐνός ἐκδύτου τῶν ὑπηκόων αὐτῆς

ἀνανεωμένη καὶ διὰ τῶν πιστῶν αὐτῆς ὑπαλλήλων ἑναρμονίως
 τῆς τῆς ἀπεράντου αὐτῆς ἐπικρατείαςκυβερνώσα ἐπαρχίαςούδαρου
 ταύτης φαίνεται περιπτώσια παρδειγμα ὅτι ὁ μὲν Γενικός Διευ-
 κητής καὶ Νομάρχης τοῦ Βιλαετίου λαμβάναν τὸ ὀρισμένον τῆς
 θέσεως του μισθὸν ἐκ τοῦ Δημοσίου ταμείου νὰ διανέμη ἐν Κων-
 σταντινουπόλει τοῦτον κατασκοτελῶν ἐν ἀνένει καὶ ἀναπτύσει εἰς
 τῆς τῆς ἀρεσκείας καὶ ὀρέξεως αὐτοῦ ἀσχολίας, ἡ δὲ τοῦ τόπου
 καὶ τῶν ἐν αὐτῷ διεξαγωγῆ καὶ κυβέρνησις νὰ γίνεται κατὰ τὴν
 ἰκανότητα καὶ διακρίσιν τῶν ὑποπιστῶν κλητήρων καὶ χωροφυλά-
 κων, ἐκτός ἂν προσηρινῶς δι' εὐλόγους αἰτίας μεταβαίη ἐπ' ἀδελφ,
 ἢ ἀνακαλεῖται ἐξ ἀνωτέρου διακρίσεως, οὐχὶ δὲ ἐπὶ λόγῳ ὅτι τὸ κυβ-
 ρισθὸν εὐτόν κἀθὸς ἕπαισι τὸ διανέμη εἰς τὴν Κωνσταντινουπό-
 λιν, εἰς τὴν ἐξαρχόμενον τῆς τῆς ἡ μάλλον ἀπορῶν εἰς τὴν ἐπαρ-
 χίαν του θ' ἀποθάνη. ἄλλὰ τί πνευματικὰ τέκνα; οἱ χριστιανοί; τὰ
 πρόβατα; οἱ ἐν τῶν ὁποίων ὁ ἀληθῆς Ποιμὴν περιήλας τὰ ὄρη ζη-
 τῶν τὸ πλανώμενον; οἱ βασιλικοὶ ὑπήκοοι; **κ α κ ε ψ υ χ ρ α**
κ α ι ἄ ν ε δ α ι ὄντως ἀληθῆς ἀποστολική διαδοχή! ὄντως
 μαθητεία Χριστοῦ! ὄντως ἐπαγγελία ἐκτελεστική! ὄντως ὄρκος ἀπα-
 ράβητος καὶ ἀπαραβίαστος! ὄντως παρδειγμα Χριστιανικόν!

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

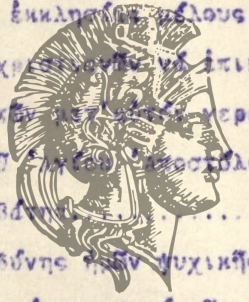
Ἐπαναλαμβάνομεν ἐπὶ τέλος, ἐξαιτούμενοι προηγουμένως διὰ
 τὴν ἀπεραντολογίαν ταύτην, ἄλλως τε ἀπολύτως ἀναγκαίαν, τὴν εὐ-
 μενή καὶ εὐσυμπόθητον συγγνώμην τῆς φιλοσοφίᾳς Μητροῦς ἀπάντων
 ἀνεξαιρέτως τῶν ὑπὸ τὴν Πνευματικὴν Δεσποτείαν ὀρθοδόξων χρισ-
 τیانων νὰ ἀναγγείλωμεν τῇ Θειοτάτῃ καὶ προσκυνητῇ ἡμῶν Αὐτῆς
 Παναγιότητι μετὰ τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, ὅτι ἡ ἐν τῇ Πα-

τρῖδι μας ἱερὰ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐκκλησία, οὔτε ἦν οὔτε εἶναι μοναστήριον, ἀλλ' ἔστι καὶ ἦτον ἐκκλησία τῶν ἐντοπίων χριστιανῶν κατοίκων τῆς Ἡρακλείας· ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Α. Σεβασμιότητος αὐθαίρετος μονοπολιτικὴ αὐτῆς χρῆσις ἢ πρὸς αἴσχος ὄνειδος καὶ περιφρόνησιν μας ἐκ τῶν γειτόνων, ἢ τοπικὴ ἔθνικὴ μας τέλος πάντων ἀπέναντι ταύτης εἰλωτικὴ θέσις καὶ ἡ ὡς ἐκ ταύτης ἀτιμωτικὴ ταπεινώσις καὶ ἀθλιότης ἀφορη-
τος καταντήσασα, μᾶς ἀναγκάζει νὰ προσέλθωμεν καὶ τελευταῖον εἰς τὸ δούλον τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ μετὰ θερμῶν δακρῶν νὰ ἐπιταύσωμεν τὴν Α. Ἀγιότητα δου-
λικῶς, ὅπως οἴκτω ἐπικαρπύσῃς ἡμετέραν εὐδοκίαν νὰ μᾶς ἀπα-
λάξῃ μίαν διὰ πάντα ἐκ τῆς ἐξουσίας καὶ ἐπικυβδύνου κα-
ταστάσεως διὰ τῆς παραχωρήσεως εἰς τὴν κατοχὴν ἡμῶν τῆς ἐπι-
τοπίου ἔθνικῆς ἐκκλησίας κατεροσφύγγουσα οὕτω διὰ τῆς εὐδο-
κίας ταύτης ὡς τέκνα γνήσια εἰς τὰς ζωπαρόχους καὶ συντηρη-
τικὰς αὐτῆς Μητρικὰς ἀγκάλας μήποτε καὶ διὰ τῆς τελευταίας
εἰς τὴν παράκλησιν μας ταύτην ἀνανεύσεως τῆς εἰς ἀπόγνωσιν
καταντήσαντες ὑπολάβωμεν ὅτι ἀντὶ Μητρὸς φιλοστόργου εἰς ἀμή-
λικτον προσεκρούσαμεν Μητρεῖάν, καὶ μεταμεληθέντες βιασθῶμεν
νὰ περιζητήσωμεν ἄλλην Ἀρχὴν Πνευματικὴν (ὑπ' εὐθύνην οὐτινος
ἀνήκει ἐνώπιον τοῦ ἀδεκδύτου Κριτοῦ) μητρικὰς ἐπαγγελλομένην
περιθάλπεις διὰ πολυειδῶν καὶ παντοδαπῶν θωπειῶν περιποιήσεων
καὶ ὑποσχέσεων.

Λίαν καλῶς γνωρίζομεν τὴν εἰς τὰ ἀνωτέρω τυπικὴν τοῦ σε-
πτοῦ Κυριάρχου μας ἀπάντησιν; ὅ,τι θέλει ἄε γένη ὁ καθείς, ἀ-
διάφορον τοῦτο πρὸς ἐμέ! Ἀλλὰ δέν εἶναι τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὸν

εὐκλεῖς ἐπὶ τοῦ οἰκουμένου θρόνου καθήμενον, καθὼς καὶ τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας Σύνοδον τοὺς τῆς Καθολικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἱερωτάτον κυβερνῶντας σκάφος, πρὸς οὗς καὶ ἡ διὰ τοῦ Προφύτου θεία φωνὴ ἀναφέρεται ἀπειλή, " τὸ αἶμα αὐτῶν ὑπέρ ὑμῶν ἐκζητήσεται " Ἡ Α.Θ. Παναγιώτης μετὰ τῆς περὶ αὐτὴν Ἁγίας Συνόδου καλῶς πρέπει νὰ μετρήσῃ τὸ πρᾶγμα, στοχαζομένη τὴν εὐθύνην εἰς ἣν ὑποκύπτει καὶ τὸ μῦθον καὶ τὴν κηλίδα ἃτινα εἰς τὸ περιλαμπές αὐτῆς μέτωπον προστριβήσονται ὅταν διὰ τὴν ἐπίμονον τειρομονὴν ἐνδὲς τῆς Ἐκκλησίας μέλους παρηκμαχότος καταντήσῃ διὰ τὴν ἀπόγνωσιν τῶν χριστιανῶν νὰ ἐπικαθήσῃ τοῦ θρόνου τοῦ ἑνδοξοῦ Ἀπελλοῦς καὶ τῶν περιεπεπαιστωμένων τῆς Ἡρακλείας Μητροπόλεως τῶν ἡ ἀπὸ τοῦ Ἱεροσολίμου ἀνδρῶν τοῦ πρωτοκλήτου ἑτέρας ἀλλῆς ἐπιβάντων.....

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ταῦτα μετ' ἄλλας δόξας ἡδὺν τυχικῆς τῆς Πανσεβότου τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιώτητος καὶ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ὑποκοδῶς καθυποβάλλοντες μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ διαταλοῦμεν.~

1870 Κατὰ Φεβρουάριον ἐν Ἡρακλείᾳ
 Ταπεινότετοι δοῦλοι οἱ τῆς Ἡρακλείας κἀτοικοί.